

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચાકથાનું ભાષાંતર...	‘મનોનંદન’	...	...	૧૭૯
૨ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા. મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ...		...	...	૧૮૨
૩ હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયકદશા. નરોત્તમ બી. શાહ		...	...	૧૮૫
૪ આત્મચિંતન...	ચોકશી	...	...	૧૮૭
૫ આવક આચાર...	શુદ્ધ આચાર ઇચ્છક	...	...	૧૮૯
૬ સાત્યજ્ઞાન ... મુનિ શ્રી લખિધવિજયજી મહારાજ		...	...	૧૯૦
૭ શિલ્પના બે જૈન ગ્રંથો...	મુનિરાજ શ્રી હિમાંશુવિજયજી મહારાજ		...	૧૯૧
૮ કુરૂક્ષેત્રમાં ધર્મબીજરોપણ. મુનિ શ્રી દર્શન વિ. મહારાજ		...	...	૧૯૬
૯ દિવના સ્વલ્પ જૈન ઇંદુઓને નમ્ર બિનંતિ.		...	...	૨૦૩
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના	...	...	...	૨૦૪
૧૧ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ		...	...	૨૦૫

જલદી મંગાવો.

થોડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો.

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૧ બૃહતકલ્પસૂત્ર—પ્રથમ ભાગ. ફોર્મ ૩૮ સવાત્રણશેઠ પાનામાં, બેંકલેઝર ઉચી જાતના પેપરે ઉપર. કિંમત ચાર રૂપીયા.

૨ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપજ) ટીકા સહિત—બત્રીશ ફોર્મ પોણાત્રણશેઠ પાના (સુપરોયલ આઠ પેજ સાઇઝ) કોક્ષલીલેઝર કિંમતી કાગળો ઉપર બને ગ્રંથો મુંબઈ શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં શાસ્ત્રી સુંદર વિવિધ ટાઇપોથી છપાવેલ છે. આર્થડીગ (પ્રંઠા) પાકું સુશોભિત ટકાઉ કપડાથી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ છે. કિંમત ત્રણ રૂપીયા. (પોસ્ટેજ ભુકું). (બે માસમાં તૈયાર થશે)

કૃપાળુ મુનિરાજે શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને શ્રી પ્રુણવિજયજી મહારાજના સંશોધન વજેરે અચાગ પરિશ્રમના ફળરૂપે આવું ઉચ્ચ સાહિત્ય પ્રગટ થાય છે. વિશેષ પરિચય હવે પછી.

ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો.

શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર. (આધુનિક જૈન ઐતિહાસિક અપૂર્વ ગ્રંથ.) જૈનશાળા, રુકુલો, વિંદાલયોમાં શિક્ષણ ગ્રંથ તરીકે ચલાવવા યોગ્ય ઇતિહાસિક ગ્રંથ. ૨-૮-૦
શ્રી પેથકકુમાર ચરિત્ર. (,,) ૧-૦-૦
શ્રી ધર્મ પરીક્ષા. .... ૧-૦-૦ શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર.... છપાય છે.
શ્રી મહાવીરચરિત્ર. .... છપાય છે. શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાજ... ,,

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

भावयेद्यथासङ्करुद्यम् । मैत्रीं सर्वसत्त्वेषु । क्षमेऽहं सर्वसत्त्वा-
नाम् । मैत्री मे सर्वसत्त्वेषु । वैरं मम न केनचिदिति ॥ प्रमोदं गुणा-
धिकेषु । प्रमोदो नाम विनयप्रयोगः । वन्दनस्तुतिवर्णावाद्वैयावृत्त्यकर-
णादिभिः सम्यक्त्वज्ञानचारित्र्यतपोऽधिकेषु साधुषु परात्मोभयकृतपूजा-
जनितः सर्वेन्द्रियादिभिर्धर्मैः मनःप्रहर्ष इति ॥ कारुण्यं क्लिश्यमानेषु ।
कारुण्यमनुकंपा दीनानुग्रह इत्यनर्थान्तरम् ॥ तन्मोहाभिभूतेषु मतिश्रुत-
विभङ्गाज्ञानपरिगतेषु विषयतर्पिण्यना दन्दह्यमानमानसेषु हिताहितप्राप्ति-
परिहारविपरीतप्रवृत्तिषु विविधदुःखार्दितेषु दीनकृपणानाथबालमोहवृद्धेषु
सत्त्वेषु भावयेत् ॥ तथाहि भावयन् हितोपदेशादिभिस्नाननुगृह्णातीति ॥
माध्यस्थ्यमविनेयेषु । माध्यस्थ्यमौदासीन्यमुपेक्षेत्यनर्थान्तरम् ॥

तत्त्वार्थभाष्य—सप्तम अध्याय.

पुस्तक ३१ } वीर सं. २४६०. फाल्गुन आत्म सं. ३८ } अंक ८ मो.

महात्माश्रो सिद्धर्षिप्रणीत उपमिति-
भवप्रपंचाकथानुं सपद्य-गद्य भाषांतर.

[अंकांक पृष्ठ १५५ थी ३३]

रंक पर ' सुस्थित ' महाराजनी करुणा दृष्टि.

सर्वदशी ' सुस्थित ' राज—

त्रैलोक्य

रमणीय महालयना शिखरे,
वर्णी सप्तम भूमितला उपरे;

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હુવનેશ લીલાથી બિરાજી રહ્યા, પરમેશ્વર 'સુસ્થિત' તેહ તહાં.	૧૬૬
૧અધઃભાગ વિષે સઘળું પુર તે, વિધવિધ પ્રવૃત્તિ જહાં વરતે; પ્રમુદિત નિરંતર જેહ અતિ, ચઉપાસથી તે નિરખે નૃપતિ.	૧૬૭
* નથી વસ્તુ કંઈ પુરમાંહિ તહાં, નથી વર્ત્તતી જહાર વાળીય કહાં; નથી ગોચર જે તસ દષ્ટિતણે, અવલોકન તે કરતા નૃપને.	૧૬૮

(એથી કરીને)—

અનુકૃપ—

રક્ષાને ગાઠ બીલતસ, મહારોગ ભરેલ ને; શિષ્ટાને કરુણા સ્થાન, એવા પેઠેલ રંકને.	૧૬૯
નિર્મલ દષ્ટિ રાજેન્દ્ર, મહાત્માએ કૃપા ધરી; ૩પૂતપાપ કર્યો જણે ! વૃષ્ટિ સ્વદષ્ટિની કરી.	૧૭૦

(યુગ્મ.)

તે કરુણાદષ્ટિ દેખી 'ધર્મબોધકર' ની વિચારણા અને કરુણા.

દાહરા.

રસવતીના અધિકારી જે, 'ધર્મબોધકર' નામ; રાજદષ્ટિ તેણે દોઠી, તે પડતી તે ઠામ.	૧૭૧

અહો ! આશ્ચર્ય—

વિચારમાં ત્યારે પડી, તે ચિંતે ચિત્તમાંય; “શુ” અદ્ભુત આ ? જે ખરે ! હાલ મને દેખાય !	૧૭૨
વિશેષથી જેના પરે, દષ્ટિ કરે પરમેશ; તે નર સત્વર થાય છે, ત્રિભુવનનોય નરેશ. ૪	૧૭૩
એહ રંક તો દીન ને, રોગગ્રસ્ત તસ ગાત્ર; જગ ઉદ્દેગ નિમિત્ત તે, મૂઠ પંચલક્ષ્મીપાત્ર.	૧૭૪

*તે અદૃશ્યમૂલપર્યંત નગરમાં કે તેની જહાર ક્યાંય પણ એવી કોઈ પણ વસ્તુ નથી કે જે તે મહાલયની સાતમી ભૂમિકાએ બિરાજેલા સુસ્થિત મહારાજની દષ્ટિને ગોચર ન હોય. તાત્પર્ય કે તે સર્વદર્શી છે.

૧. નીચેનો ભાગ. ૨. દેખાવામાં અતિ સુગ ઉપજવે એવો. ૩. જાણે કે રાજેન્દ્રકૃપાદષ્ટિની વૃષ્ટિ કરી રંકના પાપ ધોઈ નાંખ્યા. ૪. રાજ. ૫. અલક્ષ્મી-નિર્ધનતાનું પાત્ર-લક્ષ્મીને પાત્રનહિ એવો.

ઉપમિતિભવપ્રપંચાકથાનું સપદ-ગદ્ય ભાષાંતર

૧૮૧

(તેથી) —

વિચારતાં પૂર્વાપરે, પણ યુક્ત જ આ કેમ;
દષ્ટિપાત પરમેશ્વરી,^૭ એની ઉપર એમ ? ૧૭૫

કૃપાદષ્ટિનું કારણ —

નહું, જાણ્યું ! આ દષ્ટિનો, હેતુ વિષુ સંદેહ:-
કારણ ‘સ્વકર્મવિવરે,’ પ્રવેશાવિયો એહ. ૧૭૬

અને—

અપરીક્ષિત કરનાર આ,	સ્વકર્મવિવર નોય;	
તેથી દષ્ટ સદ્દષ્ટિથી,	રાજરાજથી સોય.	૧૭૭
ને આ ભુવને જેહને,	પક્ષપાત વળી થાય;	
તે “પરમેશ્વરપાદનું,	પ્રિય પાત્ર થઈ જાય.	૧૭૮
અને નેત્રરોગે કરી,	છ પરિપીડિત ^{૧૦} આજ;	
ઉઘાડે જ નિજ લોચનો,	એના દર્શન કાજ.	૧૭૯
સહસા એના દર્શને,	બીભત્સદર્શન ^{૧૧} તાસ;	
વહન દર્શનીયતા ^{૧૨} લહે,	પામી હર્ષોદ્ભાસ.	૧૮૦
ને રોમાંચિત એ કરે,	ધૂલિમલિન સર્વાંગ;	
ઉપજ્યો તેથી જણાય છે,	ભુવને તસ અનુરાગ.	૧૮૧
રંકરૂપ સ્ફુટ હાલમાં,	ધારે એહ છતાંય;	
પામશે જ વસ્તુત્વને,	રાજદષ્ટિ સુપસાય.”	૧૮૨

અનુષ્ટુપ

યથા રાજા તથા પ્રજા—

એણું વિચારી તે પ્રત્યે, કૃપા તત્પર તે થયા;
સત્ય મુણાય છે લોકે,— ‘યથા રાજા તથા પ્રજા.

‘મનોનંદન’

૬. આગળ-પાછળના સંબંધથી વિચારતાં, ૭. પરમેશ્વરનો. ૮. પરીક્ષા કર્યા વિના કામ કરનાર. ૯ ‘પાદ’ શબ્દ બહુમાનસૂચક છે. જેમકે પૂજ્યપાદ, આચાર્યપાદ ઇત્યાદિ ૧૦. સર્વથા પીડાયેલો. ૧૧. બીભત્સ દેખાવવાળો. ૧૨ સુંદરપણું, દેખાવડાપણું.

ન. પૂર્વાપર સંબંધ વિચારતાં ધર્મબોધકરને આશ્ચર્ય થાય છે કે આવા અપાત્ર રંક પર પરમેશ્વરની કૃપાદષ્ટિ કેમ ઘટે? પછી તેને આમ કારણ જણાય છે:-(૧) સ્વકર્મ-વિવરે રંકને અત્રે પ્રવેશ કરાગ્યો છે, અને સ્વકર્મવિવર સમ્યક્ પરીક્ષા કરીને જ પ્રવેશ કરવા છે એવો છે. (૨) જેને આ રાજમંદિર પ્રત્યે પક્ષપાત ઉપજે છે તેના પર મહા-રાજના કૃપાદષ્ટિ થાય છે, અને આ રંકને ઇગિતાકાર ઉપરથી અત્રે પક્ષપાત જણાય છે માટે તે કૃપાદષ્ટિ યુક્ત છે

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૮ થી ૨૩૩)

જોનપુર-જોન સાધુઓના પાદવિહારથી ઘણા ઘણા લાભો છે તેમાંય અનેક અપરિચિત અને અપ્રસિદ્ધ સ્થાનો જોવાનાં મળે છે કે જેમાંથી ઘણું ઘણું નવું જાણવાનું મળે છે. અહીં એવું જ થયું. આ નગર કાશીથી પશ્ચિમે ૩૪ માઇલ દૂર છે. આ શહેરનું પ્રથમ પુરાણ-નામ જૈનપુરી હતું. અહીં એક વાર જૈન ધર્મનું પુરું સામ્રાજ્ય હતું. ગોમતી નદીના કિનારે અનેક જૈન મંદિરો હતાં. અહીંથી ખોદાણકામ કરતાં અનેક જૈન મૂર્તિઓ-જિન-વરેન્દ્રોની મૂર્તિઓ નીકળી છે જેમાંની ઘણીખરી કાશીના મંદિરોમાં છે. યદ્યપિ વર્તમાનમાં એક વિશાળ ભવ્ય મસ્જિદ છે, જે ૧૦૮ કુલિકાનું વિશાળ જિનમંદિર હતું. એ ગગનચુસ્તી ભવ્ય મંદિરની મસ્જિદ બની છે. આ મંદિરની રચના જૈન મંદિરની રચના જ છે. મોગલ સમયમાં આ ભવ્ય મંદિરનો વિનાશ કરી મસ્જિદ બનાવેલ છે. ઘણે સ્થાને નૂતન સુધારાવધારા કરી મંદિરને મસ્જિદ બનાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે, છતાં અંદર તો સાફ જિનમંદિર હોય એમ જણાય છે. કહે છે કે ખંડિત-અખંડિત ઘણી જૈન મૂર્તિઓ અંદર દોટેલી છે. અમે આ મંદિર-અત્યારની મસ્જિદ નજરે જોઈ. શું સુંદર ભવ્ય રચના છે ! તેનો ઘાટ અને શિલ્પકામ હેરત પમાડે તેવું છે. અંદર સુંદર વિશાળ ભોંયરા છે, અમને લાગે છે કે મંદિર ત્રણ માળનું હશે. એક બે મુસલમાનોને પૂછ્યું, તેમણે પણ કહ્યું કે “ એ બડા જૈનીયોંકા મંદિર થા, બાદશાહને તુડવા કર મસ્જિદ બનવા દી ” બે ચાર બાહ્ય પંડિતોને પૂછ્યું. તેમણે પણ એ જ કહ્યું. આનું નામ જૈનપુરી હતું તેમાંથી જૈનાબાદ, જોનાબાદ અને જોનપુર પડ્યું છે. આ દેશના મંદિરોમાં આ મંદિર પ્રથમ નંબરનું છે. આગ્રાથી લઈને કલકત્તા સુધીમાં આવું વિશાળ મંદિર અમે કયાંય નથી જોયું. જ્યાં સંખ્યાબંધ જિનમંદિરોના ઘંટાનાદથી અને હજારે જૈનોથી આ શહેર ગાજતું ત્યાં આજે નથી એક પણ જિનમંદિર કે નથી એક પણ જૈન ઘર. અત્યારે તો હિન્દુઓ અને મુસલમાનોની વસ્તી છે. તેમાંય મુસલમાનોનું જોર છે. હિન્દુઓ એવા નિર્બળ અને કાયર છે કે તેઓ તેમના રજાંસજાં મંદિરો પણ નથી સાચવી શકતા. કહે છે કે તે પણ મસ્જિદ બની જશે. અહીંના આ વિશાળ જિનમંદિરની આ દુરાવસ્થા જોઈ અમારા હૃદયમાં કારી ઘા પડ્યો. પૂર્વદેશની પુરાણી જૈનપુરીની આ દશા ! અહીં કોઈ યાત્રી તો નથી આવતા. પાદવિહારી સાધુ જાય છે તેમાંય આ બધું આરીકીથી જોનાર કોઈ વીરલા જ હોય છે.

સાંગરામઉ-જોનગરથી વીસ માઇલ દૂર ઉત્તરમાં સાંગરામઉ નાનું ગામડું છે. ત્યાં પણ પ્રાચીન જૈન મૂર્તિઓ નીકળી છે. સ્થાન પ્રાચીન અને દર્શનીય છે. ત્યાંથી ૨૪ માઇલ દૂર મછલી શહેર છે. ત્યાંથી ચાર માઇલ જંગલમાં ખોદતાં ઘણી જૈન મૂર્તિઓ નીકળી છે. આ બધા ઉપરથી એમ લાગે છે કે એકવાર આ પ્રદેશમાં જૈનોનું પુરેપુરું પ્રભુત્વ હશે, પરંતુ શંકરાચાર્યજીના સમયમાં જૈનોને ભયંકર ફટકો પડ્યો અને તેમાં મુસલમાનોએ પૂર્તિ કરી. આ પ્રદેશની ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિએ ગવેપણા થવાની પૂરેપૂરી જરૂર છે. કોઈ

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા

૧૮૩

પુરાતત્ત્વવિત્ આ બાબુ લક્ષ્ય આપે તો પૂર્વદેશના જૈનધર્મના ઇતિહાસનું એક ગૌરવવંતુ સુવર્ણ પાતું મળી જાય તેમ છે. આ બધું જોતાં જૈન ધર્મના ગૌરવનું સ્થાન જોતાં આચાર્યો, તીર્થંકરો અને ગણધરોના પાદસ્પર્શથી પૂનિત ભૂમિની ફરસના કરતાં લાંબા લાંબા વિહાર કરતાં અયોધ્યાજી-વિનીતાનગરી આવ્યા.

અયોધ્યા—બહુ જ પ્રાચીન નગરી છે. વર્તમાન ચોવીસીનું પ્રથમ નંબરનું શહેર છે. દેવાધિદેવ આદિનાથ પ્રભુના પ્રથમ રાજ્યાભિષેક સમયે ઇન્દ્રની આજ્ઞાથી કુબેરે આ નગરીની રચના કરી હતી, તેમ જ યુગલિકોનો વિનય જોષ્ઠ-તેમની વિનીતતા જોષ્ઠ નગરીનું નામ **વિનીતા** રાખ્યું હતું તેમજ પ્રથમ ચક્રવર્તી ભરત મહારાજની આ પાટનગરી હતી. અહીં પાંચ તીર્થંકરોનાં ૧૯ કલ્યાણક થયાં છે. આદિનાથપ્રભુનાં ચ્યવન, જન્મ અને દીક્ષા તેમજ રજ, ૪થા, ૫મા, ૧૪મા, આ ચાર તીર્થંકરોનાં ચ્યવન, જન્મ, દીક્ષા અને કેવળજ્ઞાન આ પ્રમાણે કુલ ૧૯ કલ્યાણક થયાં છે. સ્થાન બહુ જ પવિત્ર, પ્રાચીન અને સુંદર છે. મહા-સત્યવાદી રાજા હરિચંદ્ર પણ અહીં જ થયા છે. તેમનો કુંડ પણ વિદ્યમાન છે. ભગવાન રામચંદ્રજી પણ અહીં જ થયા છે. મહા સતી સીતાજીની પણ શુદ્ધિ-પરીક્ષા આ નગરી બહાર જ થયેલી અને અગ્નિ જળરૂપ બની ગયો હતો. જૈનોનું આ મહાન તીર્થ છે તેમ અજૈનોનું-જૈનેતરોનું પણ મહાન તીર્થ મનાય છે. આજ તો એ પુરાણી ભવ્ય નગરી દટ્ટન પટ્ટન થઈ ગયેલ છે. અહીં.....માં સુંદર વિશાલ શ્વેતાંબર ધર્મશાળા અને શ્વેતાંબર મંદિર છે. શ્વે. મંદિરમાં પાંચે પ્રભુનાં કલ્યાણક સૂચવનારી દેરીઓ છે. વચમાં અજિતનાથ પ્રભુનું સુંદર સમવસરણ મંદિર છે. તેમાં અજિતનાથ પ્રભુની કેવલ-જ્ઞાન પાદુકા વચમાં છે. બાબુમાં અભિનંદન પ્રભુ આદિની પ્રાચીન મૂર્તિઓ છે. મૂર્તિની રચનામાં બૌદ્ધ સ્થાપત્યની સ્પષ્ટ અસર દેખાય છે, પરંતુ જિનેશ્વર પ્રભુની જ મૂર્તિ છે એ ચોક્કસ છે. બીજી બાબુમાં અનંતનાથ પ્રભુની પાદુકા છે. નીચે સમવસરણ મંદિરની સામે મંદિર છે, તેમાં મૂળનાથક શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ છે. જમણી બાબુ આદિનાથ પ્રભુ અને ડાબી બાબુ શ્રી મહાવીરપ્રભુની મૂર્તિ છે. મંદિરમાં પ્રવેશ કરતાં જમણી બાબુએ પાંચ પ્રભુના ચ્યવન કલ્યાણકની પાદુકાઓવાળી એક દેરી છે. સામે ચાર પ્રભુના ગણધરોની પાદુકા છે. સમવસરણ મંદિરમાં પ્રવેશ કરતાં એટલે મૂળ પ્રવેશદ્વારમાં જતાં પાંચ પ્રભુના જન્મકલ્યાણકની પાદુકા છે અને ડાબી બાબુ ચાર પ્રભુના દીક્ષા-કલ્યાણકની પાદુકા છે-દેરી છે. હવે ઉપર સમવસરણ મંદિરમાં પગથીયાં ચઢીને જવાય છે તેમાં પ્રથમ જમણી બાબુ અનંતનાથ પ્રભુના કેવલ કલ્યાણકની પાદુકા-દેરી હતી પરંતુ ત્યાં વેદી તૂટી જવાથી સમવસરણ મંદિરમાં પાદુકા પધરાવેલ છે. તેની સામે શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુની કેવલ કલ્યાણક દેરીમાં પાદુકા છે. ડાબી બાબુ શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુની દીક્ષા કલ્યાણકની દેરીમાં પાદુકા છે અને સામી બાબુ અભિનંદન પ્રભુની કેવલ કલ્યાણક પાદુકા દેરીમાં છે. મંદિર સુંદર અને પ્રાચીન છે. મંદિર બહુ જ ઊંચું થઈ ગયેલ છે. ચોતરફ નમી ગયું છે અને તરાડો પડી ગઈ છે. દરવાજા પણ તુટી ગયા જેવા જ છે લગભગ દશેક હજારનો ખર્ચ થતાં કામ સારું થઈ જાય તેવું છે. આ વર્ષે જીર્ણોદ્ધારનું કામ શરૂ

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થયું છે. પરંતુ ત્યાં જોઈએ એક ન જોઈએ એવું છે. અવસ્થાના ગાળ ન બોલે
જાય છે. જો ન જોઈએ એવું છે.

અહીં દિગંબર મંદિર પણ છે. આપણા મંદિરથી દૂર છે. અહીં કોઈ વાતનો ઝઘડો નથી. બન્ને સમાજના મંદિર અને ધર્મશાળા તદ્દન અલગ જ છે. શ્વેતાંબર મંદિર અને મૂર્તિઓ વધારે પ્રાચીન છે, જ્યારે દિ. મંદિર અર્વાચીન છે. અહીં વૈષ્ણવ અને શૈવ સંપ્રદાયના પણ મંદિરો છે, પરંતુ સર્વથી વધારે મંદિરો રામચંદ્રજીનાં અને હનુમાનજીનાં છે. કુલ પાંચ હજાર ત્રણસો ને ત્યાંથી અઢત્તેન મંદિરો છે. આ મંદિરની સંખ્યા જ સૂચવે છે કે અઢત્તેનો આ તીર્થને કેટલું મહત્ત્વનું માને છે. એક ભાષ અમને આમાંથી કેટલાક સ્થાનો જોવા લઈ ગયા હતા, પરંતુ બધે ભોગ ધરવાનો સમય થયો હતો એટલે જ્યાં જઈએ ત્યાં કહે ભોગ લાગ્યા છે (?) અમને સાંભળી હસવું આવતું, દુઃખ પણ થતું કે બિચારા દેવના ભોગ લાગ્યા છે. ખરી રીતે રાગાન્ધ ભક્તોએ દેવના ભોગ જ લગાવ્યા છે. બાકી દેવની આટલી પરવશતા અને નિરાધારતા બીજી કંઈ હોઈ શકે? અમુક નિયત સમયે જ દર્શન દે. અન્ધ ભક્તોની ઇચ્છા પ્રમાણે જુદા જુદા અભિનય કરવા જ પડે. ક્યાં વિરાગી વીતરાગીની દશા-સ્વતંત્રતા અને ક્યાં આ રાગીપણાની પરવશતા?

રામચંદ્રજીના મૂળ સ્થાનમાં અત્યારે મસ્જિદ છે. હિન્દુઓની નિરાધારતા, અનાથતા, દીનતા અને કાયરતાનું સાચું જીવંતજીવન ચિત્ર મેં અહિં જોયું. બહાર રામચંદ્રજીની દેરી છે જ્યાં પૈસાના લાલચુ પંડાઓએ જન્મસ્થાન મનાવ્યું છે. આ સિવાય કૈંકથી કોપ-લુવન, રામચંદ્રજી શૃંગાર લુવન, શયનલુવન, રાજ્યલુવન આદિ સ્થાનો પ્રાચીન કહેવાય છે. બાકી અત્યારે તો રામલીલાને નામે બાળલીલા જ રમાય છે. નથી એ આદર્શ પુરુષની પૂજા કે આરાધના—છે સ્વાર્થ અને ભોગની આરાધના. અહીં બંદરો—વાંદરાઓથી ખાસ બચવા જેવું છે. મોટા મોટા વાંદરા માણસોને પણ ડરાવે છે. યદિ લગાર પ્રમાદી કે બેદરકાર રહો તો જરૂર કંઈક ચીજ ચુમાવો જ, બંદર લઈ જાય. ત્યાં સુધી કે તમે લગાર બીજા ખાલમાં હો તો બાણમાંથી હાથ મારી જાય આ અયોધ્યા નગરી ધણું વર્ષો ભારતની રાજધાની રહી છે. છેલ્લે મુગલાઈ સમયમાં અવધની રાજધાની હતી.

અયોધ્યાથી ચાર માઇલ દૂર કૈળાશ છે. અહીં એક નાનું મંદિર છે. મોતીચંદ્રજી નખતે બંધાવ્યું છે. ધર્મશાળામાં વ્યવસ્થા નથી અને યાત્રિક ન હોય ત્યારે પૂજા પણ થતી હશે કે કેમ એ પ્રશ્ન છે. અહીંનું મ્યુઝીયમ ખાસ જોવા જેવું છે. અહીંથી ૬૦ માઇલ ઉત્તરે શ્રાવસ્તિ નગરી છે જે અત્યારે Satmahat સેટમેટ કિલ્લા તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. તે જૈનાનું પ્રાચીન તીર્થસ્થાન છે. ત્યાં મંદિર હતું. અત્યારે તેમાં કંઈ નથી. ત્યાંથી પ્રાચીન જિનમૂર્તિ પરિકરસહિત છે તે કૈળાશના મ્યુઝીયમમાં રાખવામાં આવેલ છે. કોઈ તીર્થોદ્ધારક દાનવીર જાગે અને તીર્થોદ્ધાર કરાવી તે મૂર્તિઓ ત્યાં પધરાવે તો કેવું સારું? શું દાનવીર અને ધર્મવીર જૈન સમાજમાંથી કોઈ તીર્થોદ્ધારક મારી આ અખીલ સાંભળશે? અહીં સંભવનાથ પ્રભુનાં ચાર કલ્યાણક થયાં છે. આપણામાંથી ધણું ગાય છે “શ્રાવસ્તિ નગરી ધણીએ” આવી તીર્થભૂમિ અત્યારે વિચ્છેદ દશામાં હોય એ જૈનો માટે ખાસ કરીને ધર્મભક્ત જૈન સમાજ માટે તો જરૂર દુઃખ અને શરમાવનારું જ કહેવાય.

(—ચાલુ)

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

૧૮૫

હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની વસ્તી વિષયક દશા.

લેખક:—નરેતમ બી. શાહ

હિંદી સરકાર તરફથી દર દસ વર્ષે જે વસ્તીની ગણતરી કરવામાં આવે છે તેમાં હિંદુસ્તાનમાં વસતી “ જૈન ” સિવાય દરેક કોમને “ હિંદુ ” તરીકે ગણીને વસ્તીની ગણતરી કરવામાં આવે છે ત્યારે “ જૈનો ” માટે ખાસ જૂઠા જૂઠા કોલોમાં તેમની આર્થિક તેમજ સાંસારિક અને કેળવણીની સ્થિતિનું અવલોકન કરવામાં આવે છે, છતાં શોચનીય છે કે જૈનો તરફથી વસ્તી ગણતરીની ખાબતને એક શુષ્ક વિષય તરીકે ગણી તેના તરફ બેદરકારી બતાવવામાં આવે છે; પરંતુ આવી વસ્તીની ગણતરી કેટલું બધું ઉપયોગી કાર્ય રજુ કરે છે તે ઉપર જૈનોનું ધ્યાન ખેંચવા માટે વસ્તી ગણતરીનો ખાસ ઉલ્લેખ અત્રે કરવામાં આવ્યો છે.

વસ્તી ગણતરીનો હેતુ એકલો સામાજિક બળનો નિશ્ચિત રીતે સંખ્યા-બળથી એકમથી લાખ સુધીની સંખ્યા ગણવી એટલો જ દ્રઢ નથી, પરંતુ સમાજ વ્યવસ્થામાં જ્યારે જ્યારે કાળને અનુસરીને કાંઈ પણ નવીન પરિવર્તન થવાનું હોય છે તેવા સમયે સંખ્યાબળની દ્રષ્ટિએ કાંઈ પણ કોમના ભાવી ઉદય માટે, તેમાં કોઈપણ બાબતનું બીનઉપયોગી અને હાનિકારક તત્ત્વ ઠાપલ થઈ ન જાય તે કાળજી રાખવા માટે તપાસ કરી કોમની પરિસ્થિતિનો અભ્યાસ કરવો તે પણ આવશ્યક વસ્તુ થઈ પડે તેટલા માટે છે. આ ઉપરાંત આ સિદ્ધાંતમાં સમાજશાસ્ત્રનો પણ સમાવેશ થાય છે, કારણ કે જૈન કોમ પણ આખી માનવ જાત સાથે સંસ્કૃતિનાં સંઘ્યા કાળમાં પ્રવેશતી જાય છે એટલા જ માટે જૈન કોમમાં સમાજવ્યવસ્થા માટે તેના અનેક અંગોને અનેક દ્રષ્ટિએ સુધારવાના હોવાથી આવી જાતની વસ્તી-ગણનાના અભ્યાસની જરૂર છે.

સને ૧૯૩૧ ની સાલમાં સરકાર તરફથી ગણવામાં આવેલ છેલ્લા દશ વરસ દરમિયાન થયેલ વસ્તી વિષયક દશાનો હેવાલ જે હાલ બહાર પાડવામાં આવેલ છે, તે રિપોર્ટમાંથી આજે જૈન કોમ સન્નુખ “ જૈન ” વસ્તી સંબંધી ઉલ્લેખ એટલા માટે રજુ કરું છું કે જેના ઉપર મનન કરવાથી કોમની સાંસારિક, આર્થિક અને કેળવણી સંબંધી સ્થિતિ ઉપર જાણવાબેગ અજવાળું પડી શકે. વસ્તીપત્રકમાં રજુ કરવામાં આવતા ગણતરીના આંકડાઓ, વસ્તી ગણતરી કરનાર કારકુનોની બૂલોને લીધે અથવા તો વસ્તીપત્રકમાં ખરી હકીકત “ જૈન ” તરીકે નોંધાવવાની જૈનોની બેદરકારીને લીધે કદાચ ખરાબર ગણવામાં ન આવ્યા હોય તેમ બનવાબેગ છે. તેટલાં જ માટે આપણી પોતાની કોમના જૂઠા જૂઠા પ્રીરકા તરફથી ખાસ અલાયેદુ વસ્તીપત્રક તૈયાર કરવા જૈન કોમના ત્રણે પ્રીરકા તરફથી કોઈ પણ ઉપાયો કરવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી અડસટાઓ અને અટકળો બાંધવાને માટે

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વસ્તીપત્રકમાં રજુ કરવામાં આવતા સદરહુ આંકડાઓ હાલતુરત તો કોમની ઉપર મુજબની સ્થિતિ સંબંધી અવલોકન કરવા માટે પૂરતા ગણ્યા [સવાય બીજો ઉપાય નથી.

જૈન વસ્તીનો ઉલ્લેખ કરતાં Imperial Census Report વસ્તીપત્રકમાં દર્શાવેલ આખા હિંદુસ્તાનની જૈન વસ્તીનો તેમજ મુંબઈ ઇલાકો, ગ્વાલીઅર અને રજપુતાના સ્ટેટને લગતી જૈન વસ્તીના આંકડાઓ સદરહુ રિપોર્ટમાં રજુ કરવા ઇરાદો રાખેલો છે; કારણ કે તેને લગતા આંકડાઓનું વર્ણન વસ્તી પત્રકમાં વિગતે અપાયેલ છે, આ ઉપરાંત બધા પ્રાંતોને લગતી આવી બાબતોનું વર્ણન વિસ્તારપૂર્વક કરવામાં આવે તો ઘણું જ બાણવાનું મળી શકે; પરંતુ તેનું કામ કરવા સાડું અને ઉપયોગી આંકડાઓ બહાર આણવા સાડું મારી જેવી એકાદ વ્યક્તિ કરતાં વધારે માણસોની, દ્રવ્યની તેમજ વખતના પૂરતા ભોગની આવશ્યકતા હોવાથી હાલતુરત ઉપર દર્શાવેલ પ્રાંતોને લગતી હકીકત રજુ કરી શકાય તેમ છે. સ્થલ અને વખતના સંકોચને લીધે પ્રાંતિક હકીકત વિસ્તારપૂર્વક જણાવવા બની શક્યું નથી. વસ્તીપત્રક ઉપર અવલોકન કરતાં પારસી, હિંદુ, ક્રીશ્ચીઅન અને મુસલમાન જેવી કોમો વસ્તીનો અમુક ટકા વધારો બતાવે છે ત્યારે જૈનો પોતાના અનુયાયીઓને બીજા ધર્મમાં ભળી જતા વસ્તીપત્રક ઉપરથી જોઈ શકે છે તે ખરેખર દિલગીરી ઉપજાવે તેવું છે. જૂઠા જૂઠા ધમ-વાણાનું સંખ્યાબળ ધરાવતા એક જ દેશની અંદર, દરેક ધર્મવાળાની વસ્તીનું બળ, તે ધર્મના અસ્તિત્વ માટે કેટલું બધું ઉપયોગી અને જરૂરીઆતવાળું છે તે ઉપર આ રિપોર્ટ વાંચનારાઓનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

(હિંદુસ્તાનની જમીનનું ક્ષેત્રફળ ૧૮૦૮૬૭૯ સમયોરસ માઈલ છે. તેમાં કુલે વસ્તી ૩૫૦૫૨૬૫૭ માણસોની છે અને જૈન ધર્મ પાળનારી વસ્તી કુલે ૧૨૫૨૧૦૫ માણસોની છે.)

કુલ હિંદુ	વસ્તી	૨૩,૫૧,૬૫,૧૪૦	માણસોની છે.
,, મુસલમાન	,,	૭,૭૬,૭૭,૫૪૫	,,
,, બુદ્ધીસ્ટ	,,	૧,૨૭,૮૬,૮૦૬	,,
,, ક્રીશ્ચીઅન	,,	૬૨,૬૬,૭૬૩	,,
,, શિખો	,,	૪૩,૩૫,૭૭૧	,,
,, જૈન	,,	૧૨,૫૨,૧૦૫	,,

બાકીની વસ્તીમાં જુદી જુદી જાતોનો સમાવેશ થાય છે. હિંદુસ્તાનની કુલે વસ્તી પાંચોશ કરોડની છે અને હિંદુસ્તાનમાં બીજી કોમોની ઉપર દર્શાવેલ વસ્તીના પ્રમાણમાં જૈનોનું સંખ્યાબળ કેટલું બધું ઓછું છે તે ઉપર જૈન પ્રજાનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે. તેના વિગતવાર આંકડાના કોઠા હવે પછી આપવામાં આવશે.

—(આલુ)

આત્મચિંતન.

૧૮૭

આત્મચિંતન.

એકાંત સ્થળમાં બેસી બેઘડી શાંતિથી વિચાર કરતાં જ્ઞાની મહાત્માઓએ આ સંસારની જે અસારતા ઉપદેશેલી છે તે અવશ્ય સાચી લાગે છે. તરત જ મનમાં થઈ આવે છે કે હવેથી માત્ર આત્મ કલ્યાણુકર બાબતોમાં જ રકત રહું, સંસારવૃદ્ધિકર કામોમાં મુદ્દલ હાથ ન નાખું; પણ આ ભાવનાનું આયુષ્ય ઘણું થોડું જ હોય છે! જ્યાં કોઈનો પ્રવેશ થયો કિંવા કોઈ સંસાર સંબંધી પ્રશ્ન ખડો થયો કે આત્મવિચારણા બાબતુ પર હડસેલાય છે.

તો પછી સહજ પ્રશ્ન ઉદ્ભવશે કે આત્મબળગૃતિ વહેતી રાખવા શું ઉપાયો કારગત કરવા?

સંસાર ત્યજી દઈ સાચું ત્યાગી જીવન ગાળવું એ એક જુદો જ પ્રશ્ન છે. અહીં તો દિવસની સાઠ ઘડીમાંથી બે ઘડી માંડ કહાડી આત્મા સંબંધે વિચારણા કરવાની વાત છે. આ વેળા એક આંગલ કવિની નિમ્ન લીંટીઓ ચાહ આવે છે.—Lives of the great men all remind us, We can make our lives sublime. અર્થાત્ મહોટા પુરૂષોના જીવન વિચારવા અને આપણા જીવનને એ રસ્તે દોરવા સતત ઉદ્યમશીલ રહેવું એ એનો ભાવ છે. મહાજનો જેન ગતઃ સ પન્થ્યાઃ એ વાક્યનો આપણા ધરનું જ છે. બૃહત્ શાન્તિમાં કયાં આપણે નથી એનો ઉચ્ચાર કરતાં ?

તાત્પર્ય એટલું જ કે અધ્યાત્મ માર્ગે વિહરવાની પ્રબળ ઇચ્છા ઉદ્ભવતી હોય તો માત્ર ‘આ જોટું છે તે જોટું છે.’ એવી અલ્પકાલીન ચિંતવના કરવી અને થોડા સમય બાદ ‘એ છીણીને એ હથોડો’ એટલે કે પુનઃ વ્યવસાયમાં લીન થવા કરતાં ભલેને અલ્પકાળ માટે નિવૃત્તિ હોય, પણ એ પળો દરમીયાન એકાદા મહાત્માનું ચરિત્ર વિચારવું અને એમાંથી કંઈ ને કંઈ એવું શિક્ષણ ગ્રહણ કરી લેવું કે જે આપણા જીવનપંથ ઉબળવા કામ આવે જેમ દીવાદાંડી વહાણને ખરાબે ચઢતાં બચાવે છે તેમ મહાપુરૂષોના જીવનસંસારની આંટીઘુંટીથી ભરેલા ખરાબાઓથી અનુસરનાર આત્માઓનું રક્ષણ કરે છે; ને જીવન કેવા ચીલા પર લઈ જવું તેનો નિર્દેશ કરી દેખાડે છે. અધ્યાત્મ વિષયમાં પ્રવેશવા સાફ જીવન-ચરિત્રોનું વાંચન એ પ્રાથમિક ભૂમિકા રૂપ છે.

જૈનશાસનમાં ઘણા પ્રભાવિક પુરૂષો થઈ ગયાં છે. ભરતેશ્વર બાહુબળિ-વૃત્તિમાં એમાંના ઘણા ખરાના આલેખન છે. એ માંહેલા પુરૂષ પાત્રો લઈએ તો તે બધાને નિમ્નલિખિત ત્રણ લક્ષણોમાં વહેંચી શકાય.

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- (૧) પ્રભુશ્રી વીરના સમયપૂર્વે થયેલાં.
 (૨) પ્રભુશ્રી વીરના સમયમાં થયેલાં.
 (૩) પ્રભુશ્રી વીરના સમય પછી થયેલાં.

એમાંથી પસંદગી કરવાનું કામ તો વાંચકની વૃત્તિ પર જ રહેવાનું. કોઇને જીવના-લાંબા સમય પૂર્વે બનેલાં બનાવો પ્રતિ વધુ પ્રેમ જન્મે તો અન્યને આપણા સમયની નજીકના કાળમાં થઇ ગયેલા મહાત્માઓના જીવન તરફ લાગણી ઉદ્ભવે.

છતાં એટલું તો ઉલ્લેખી શકાય કે એ કથાનકોમાં દરેક જાતના જીવન-સૂત્રો ગુંથાયેલા છે. જેમ ક્ષાત્રવૃત્તિ દાખવનારા અને સ્વશૌર્યથી ધરણીને ધ્રુજવનારા રાજકુમારોના જીવનો એમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે તેમ કરોડાના વ્યવસાયમાં કાર્યદક્ષતા દેખાડનાર વ્યવહારિયાના પણ નજરે ચડે છે. સમજવાની વાત તો એટલી જ છે કે પ્રસંગ ઉપસ્થિત થતાં કિંવા એકાદિ વિલક્ષણ ક્ષણ પ્રાપ્ત થતાં એ આત્માઓએ બધી દુન્યવી મોહિનીને, સાપ જેમ કાંચલીને તણ દે છે તેમ, નિમેષ માત્રમાં કેવી ફગાવી દે છે ? ધર્મ પ્રત્યેનું બહુમાન અહીં જ જણાઇ આવે છે. ‘ ધર્મે શુરા તે ધર્મે શુરા ’ જેવા પદમાં રહેલું રહસ્ય ત્યારે જ સમજાય છે.

વર્તમાન કાળમાં પણ આપણે જરૂર એ પ્રકારનું કિંવા એથી ઉતરતા પ્રકારનું જીવન અવશ્ય જીવી શકીએ. આત્મચિંતન કરતાં આ વાત નિશ્ચિત કરવાની જરૂર છે. ઉપર વર્ણુઓ તોવા કથાનકોના વાંચન-મનન કે અવધારણુ પરથી તારવણી એટલી જ કરવાની છે. જરૂર માત્ર દ્રઢ સંકલ્પની છે. મોટા પુરૂષો જન્મતાં નથી પણ સંયોગોથી બને છે એ વાત લગીર પણ ભૂલવી ન જોઇએ. એ સંયોગો ધકકવા તરફ દત્તચિત્ત રખાય તો આત્મચિંતન આજે પણ ફળદાયી નીવડી શકે છે.

ઘણા એવા પુરૂષો આજે પણ જોવામાં આવે છે કે જેઓ ધારે તો સંસારના ઉપાધિમય જીવનમાંથી હાથ ઉઠાવી લઇ ક્યાં તો સમાજના કિંવા ધર્મના અગર તો માત્ર આત્મકલ્યાણના પંથે સ્વજીવનના બાકી રહેલા વર્ષો વ્યતીત કરી ભાવિ પ્રજા સામે આદર્શ મૂકતા જઇ શકે; પણ એ કાર્ય તો ત્યારે જ બને કે જીવનની દિશા બદલાય. માત્ર જીવંતી સુધી ક્યાં તો ધન કમાવામાં રત રહેવાથી કે મસ્તકના કેશ કૃષ્ણતા છોડી શ્વેતતા ધર્યાં છતાં ગ્રહણ કરેલા વ્યવસાયમાં ખુચી રહેવાથી તેમ ન જ બની શકે. આત્મચિંતન કરતાં આ મૂળ મુદ્દાને વિસરવો જોઇતો નથી. આવા પ્રકારનું જીવન જીવતા પ્રો. હરમન જેકોબી આદિ કેટલાંયે યુરોપીય દેશોમાં વસનાર પુરૂષોના નામ આપણે સાંભળ્યા છે પણ ભારતના જૈન સમાજમાં કેટલા છે ? લે. ચોકસી.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૦ શરૂ)

લોજનવિધિ ગયા અંકમાં બતાવ્યા પછી જૈન ગૃહસ્થ પોતાની ગૃહલક્ષ્મી- ઘરશેભાને જોતો, વિદ્વાનોની વાર્તાલાપમાં તત્પર રહેતાં પોતાના પુત્રાદિ પરિવારને હિતશિક્ષા આપતો બેઘડી સુખે સ્થિરતા કરે. ગુણનો સમૂહ આત્માને પોતાને આધિન છે અને ધન-વૈભવાદિક દૈવ-ભાગ્યને આધીન છે એમ સત્ય તત્ત્વને જાણનાર પુરૂષો ગુણથી કદિ બ્રહ્મ ન થાય; કારણ કે જાતિ કુળહીન મનુષ્ય પણ ગુણોવડે ઉત્તમતા પામે છે. કમળ કાદવમાં ઉત્પન્ન થાય છે છતાં લોકો મસ્તકે ધારણ કરે છે અને કાદવ પગવડે ખુંદાય છે; ઉત્તમ મનુષ્યોની ખાણ હોતી નથી તેમજ એવું કુળ પણ હોતું નથી. સ્વભાવે બધા મનુષ્યો જ છતાં જ ગુણવંત મનુષ્યો જ જગતને વંદનીય થયા છે. શાસ્ત્રમાં સત્વાદિ ગુણ યુક્ત પુરૂષ રાજ્યને યોગ્ય છે એમ કહેલ છે, તેમ એકવીશ ગુણ યુક્ત મનુષ્ય (શ્રાવક) ધર્મને યોગ્ય બને છે. પવિત્ર ધર્મની પ્રાપ્તિ જે એકવીશ ગુણોથી થાય છે તે એકવીશ ગુણ આ છે- ૧ અક્ષુદ્ર હૃદયવાળો-પરાયાછિદ્ર ન જોતાં ગુણ ગ્રહણ કરવાનું બને. ૨ સૌમ્ય પ્રકૃતિ-વાણીની મીઠાશ જેથી સૌને શાંતિ ઉપજે, ૩ રૂપવાન-શરીર આરોગ્ય અને સુંદર, ૪ જનવલ્લભ-પરોપકારી પણાથી સૌને પ્રિય, ૫ અક્રૂર-મૃદુ તથા કોમલ હૃદય રાખે, ૬ લવભીરૂ-પાપ અને પરલવથી ડરે, અકાર્ય કરતાં પાછો હટે, ૭ અશઠ -નિષ્કપટપણું, ૮ દ્વાક્ષિણ્યવાન-પોતાની ઈચ્છા નહિં છતાં પરનું સંપાદન થઈ શકે તેવી નિર્દોષ દ્વાક્ષિણ્યતા, ૯ લજ્જાળુ-અદબ-મર્યાદાપણું, ૧૦ દયાળુ-પરનું દુઃખ જોઈ હૃદય દ્રવે અનુકંપા, ૧૧ મધ્યસ્થપણું-નિષ્પક્ષપાતપણે તોલન-શક્તિ, ૧૨ સૌમ્ય વૃષ્ટિવાળો-સૌપર અમીદૃષ્ટિ સમભાવ પણું, ૧૩ ગુણાનુરાગી-સદ્ગુણી કે સદ્ગુણી ઉપર પ્રેમ, ૧૪ સત્કથક-વિકથા નહિં કરતાં સત્પુરૂષોનાં ચરિત્રોનું કથન કરે, ૧૫ સારા પક્ષવાળો-ધર્મીષ્ઠ કુટુંબવાળો કે જેથી પરાભવ ન પામે, ૧૬ દીર્ઘદર્શી-હિતાહિતનો વિચાર કરી કાર્ય કરનાર-સાહસ નહિ કરનાર, ૧૭ વૃદ્ધાનુગામી-શિષ્ટ પુરૂષોને અનુસરીને ચાલવાની નિરભિમાની વૃત્તિ, ૧૮ વિનીત-વિનયવાન, ૧૯ કૃતજ્ઞ-અન્યે કરેલા ગુણને જાણનાર-બદલો વાળનાર, ૨૦ પરહિતકારી-પરનો ઉદ્ધાર કરવાની તત્પરતા, ૨૧ લબ્ધલક્ષ-કેઈ પણ કાર્યને સરલ રીતે સાધી શકે તેવી કાર્યદક્ષતા. એવા એકવીશ ગુણોને લઈ મનુષ્ય ધર્મ-રત્ન પ્રાપ્ત કરી શકે છે. સુસ્ર શ્રાવકે પ્રાયઃ રાજકથા, દેશકથા, સ્ત્રીકથા અને લોજનની કથાનો ત્યાગ કરવો. તેનાથી કાંઈ કામ સરતું નથી, ઉલટું અનર્થ થવાનો

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંભવ રહે છે. સુખધુઓ અને સુમિત્રો સાથે પરસ્પર ધર્મકથા કરવા તેમજ શાસ્ત્રાર્થજાણુ એવા વિદ્વાનો સાથે શાસ્ત્રાર્થના તત્ત્વનો વિચાર કરવો. જેમની સોખતથી પાપબુદ્ધિ ઉત્પન્ન થાય, તેવા પુરૂષની સોખત કરવી નહિ, તેમજ મન, શરીર કે વચનથી પણ ન્યાય અને પ્રમાણિકપણાનો કદિ ત્યાગ ન કરવો. ઉત્તમ મનુષ્યે કોઈના અવર્ણવાદ ન બોલવા, સત્ય જાણ્યા વિના કે નજરે દેખ્યા વિના કોઈ પણ વાત જાહેરમાં ન ઉચ્ચારવી, અને કદિ કોઈને હાનિ પહોંચે તેવી વાત કદિ પણ જાહેરમાં ન બોલવી. વિશેષે કરીને માળાપ, ગુરૂ, શેઠ, ઉપરી કે રાજાદિકના અવર્ણવાદ તો નજ બોલવા. (ચાલુ)

સત્યજ્ઞાન

(ગઝલ)

અંતરમેં શોચે નહીં, નરભવ લીયા તો ક્યા હુઆ ?—એ ચાલ.

ઐકાર મંત્રકા જપ કરે, ક્યા ઉનકો તું અનુસરે;
બ્રહ્મચર્ય વિના માળા કરે, બ્રાહ્મણ હુઆ તો ક્યા હુઆ ? (૧)

મિથ્યા મુંડા કે બેઠ ગયા, ઉનકા તત્ત્વકું સમજા નહીં;
હરણ રોઝ અજ સમ તું, સાધુ હુઆ તો ક્યા હુઆ ? (૨)

જઠ વસે તું અરણ્યમેં, મુનિકા નામ વરાય કે;
મુનિ તત્ત્વકું સમજ્યા વિનું, મુનિ હુઆ તો ક્યા હુઆ ? (૩)

વહકલ વસ્ત્રકું ધારકે, અંગપે ભભૂતિ લગાય કે;
વિવેક જ્ઞાન પરખ્યા વિનું, તાપસ હુઆ તો ક્યા હુઆ ? (૪)

અંતરકા મેલ ગયા નહીં, પ્રપંચસે ભરા હુઆ;
તિનકા કશું શોચ નહીં, સંમેલન હુઆ તો ક્યા હુઆ. (૫)

શુદ્ધ જ્ઞાન ક્રિયા તત્ત્વ જ્ઞા, ત્રિક યોગ આત્મલગ્નિય કરે;
વિવિધ પદવીકું પાયકે, અસત્ હિંમતસે ક્યા હુઆ ? (૬)

—મુનિ શ્રી લગ્નિયવિજયજી

શિલ્પના એ જૈન ગ્રંથો

૧૯૧

શિલ્પના એ જૈન ગ્રંથો

ભારતદેશ અનેક વિદ્યાનો ખજાનો છે. અહિં પૂર્વકાલમાં અનેક વિશિષ્ટ પુરોધાદ્વારા અનેકવિધ વિદ્યાનો પ્રાદુર્ભાવ થયો છે. તે પ્રાદુર્ભાવનો કાળ ઘણો જુનો છે. આજે ઇતિહાસકારો તે કાળને નિશ્ચિત કરવા મથી રહ્યા છે. થોડા વર્ષો પહેલાં ભારતીય સભ્યતા અને વિદ્યાકળાનો કાળ વધારેમાં વધારે આજથી ૩૦૦૦ વર્ષ પૂર્વે મનાતો, પરંતુ મોહન જોડારો હરપ્પા, અને તક્ષશિલાની નવી શોધોથી તે માન્યતા આજે સાવ ખોટી પડી જણાય છે. હવે આજથી પાંચ કે છ હજાર વર્ષ પૂર્વે આપણે ત્યાં વિદ્યા અને શિલ્પાદિ કળા પૂર્ણ વિકસિત હતી એમ માનવામાં અનેક પ્રમાણો સાક્ષી પૂરે છે. મોહન જોડારોના વ્યસ્થિત અને સુંદર મકાનો, મહેલો, તળાવોની રચના, નગરનિર્માણવ્યવસ્થા, સિક્કા, મૂર્તિ અને માટી વિગેરેના પાત્રો જોવાથી તે વાત સ્વીકારવામાં કશી શંકા રહેતી નથી.

આપણે ત્યાં ખીજી કળાઓની જેમ શિલ્પકળા પણ લાંબા કાળથી વિકસિત થયેલી હતી. આજે અમેરિકા જેવા સુધરેલ દેશમાં નગર અને ગૃહ નિર્માણ કળા જે વિકાસને પહોંચી છે તેટલી વિકસિત દશા આપણા ભારતમાં પાંચ હજાર વર્ષ પૂર્વે હતી. આ વિષયના અનેક ગ્રંથો આપણે ત્યાં હતા તેના અનેક દાખલા મળતા જાય છે. સાંપ્રદાયિક દ્રેષ કે અજ્ઞાનતાને લીધે આપણે સાહિત્ય વારસો ઘણોખરો નષ્ટપ્રાય થઈ ગયો છે અને થઈ રહ્યો છે. તેમાં શિલ્પવિષયક સાહિત્યની તરફ તો વધુ ઉપેક્ષાવૃત્તિ અને અજ્ઞાનતા હોવાથી તે સાહિત્યના પ્રાસાદમંડન, રૂપમંડન, રાજવલ્લભ, શિલ્પદીપક, સન-રાંગણુ અને મયમત જેવા થોડા જ ગ્રંથો બચ્યા છે. તેમાં જૈનોના તો તે કરતાંયે થોડા ગ્રંથો ઉપલબ્ધ છે.

જૈનોનો સાહિત્યના તમામ ક્ષેત્રોમાં આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરે તેવો ફાળો છે. અનેક કારણોથી ઘણું સાહિત્ય નષ્ટ થયા પછી પણ હજીયે જૈનભંડારો વિવિધ પ્રકારના સાહિત્યથી છલકી રહ્યા છે. અત્યારે જૈન સાધુ કે ગૃહસ્થોમાં શિલ્પવિષયક જ્ઞાન નહિ જેવું છે. શ્રીમાન્ જયમુનિજી આચાર્ય આ વિષયનું સાફ જ્ઞાન ધરાવે છે એમ સંભળાય છે. તેઓ અને પંચ ભગવાનદાસજી (જયપુરવાળા) સિવાય કોઈ જૈને આ વિષયમાં વર્તમાનમાં ઉલ્લેખનીય જ્ઞાતિ મેળવી હોય તેવું જણાતું નથી.

હજી સુધી કોઈ પણ જૈન વિદ્વાન્ નો બનાવેલ ખાસ પ્રાચીન શિલ્પગ્રંથ પ્રકાશિત થયો નથી. મને જણાવતા હર્ષ થાય છે કે હમણાં શિલ્પના એ જૈન ગ્રંથો ભંડારોમાંથી મળ્યા છે. તે બન્ને મહત્વના અને છસોથી વધારે વર્ષો

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પહેલાના છે. આ ગ્રંથો શિલ્પજ્ઞો માટે સહાયક નિવડે તેવા છે. હજી સુધી તે કયાંઈ છપાયા નથી. આ બે ગ્રંથોનો ટુંક પરિચય હું પાઠકોને કરાવવા માશું છું. આ બેમાં એકનું નામ વત્થુસારપયરણ અને બીજાનું નામ પ્રતિષ્ઠાસાર છે.

“ સિરિવત્થુસારપયરણ ”

મંગલાચરણમ્—

સંયલસુરાસુરાર્વિદં દંસણવણ્ણાણુમં પણમિઝ્ઞં ।

ગેહાઈવત્થુસારં સંખેવેણં મણિસ્સામિ ॥ ૧ ॥

....

દ્વારગાથા—

દગ્ગવન્નસયં ચ ગિહે વિંવપરિક્કલ્લસ ગાહ તેવન્ના ।

તહ સત્તરિ પાસાણ દુગ્ગસય ચડ્ડુત્તરા સન્ને ॥

....

ભૂમિપરીક્ષા—

ચડવીસંગુલભૂમી ચ્ચણેવિ પૂરિઝ પુણવિ સા ગત્તા ।

તેણેવ મઙ્ગિયાણ હીણાહિયસમફલા નેયા ॥

....

ભૂમિપરીક્ષાની ગાથા પછી વર્ણુસદશભૂમી, દિક્કસાધન, ભૂમિસાધન, અષ્ટભાંશ સ્થાપના, ભૂ મેલક્ષણુક્ષણ વિગેરે ઘણા વિષયો છે.

ભૂર્તિ નિર્માણ વિષે:—

પહિમા રડ્ડ જા સા કરાવયં હંતિ સિપ્પિઅહિયંગા ।

દુબ્બલ દબ્બવિણાસા કિસોઅરા દુબ્બિકલ્લં ॥ ૫૦ ॥

ઉઢ્ડુમ્મુલ્લી ધણનાસા અપ્પૂયા તિરિઅદિઢિઅ [=દિઢી?] વિન્નેયા ।

અઈવટ્ટા દિઢિ અસુહા હવઈ અહોદિઢિ વિગ્ગકરા ॥ ૫૧ ॥

....

....

૧ આ પ્રાકૃત ગાથાઓનો અનુવાદ આગળ આપવામાં આવશે. આદર્શમાં મૂળ ગાથાઓ જેવી જોધએ તેવી અહિં લખી છે. કંઈ પણ ફેરફાર-સુધારો કર્યો નથી.

શિલ્પના બે જૈન ગ્રંથો

૧૬૩

દેવ-દેવીની મૂર્તિ અને ચિત્રોના શસ્ત્રો વિષે:—

ચતુર્ભવસુરાણ આયુહ હવંતિ કેસંતઉપ્પરે જહ તા ।

કરણકરાવણથપ્પણ-હરાણ પાણદેસહજા [=હરા ?] ॥ ૫૨ ॥

બિંબ પરીક્ષા પ્રકરણની છેલ્લી બે ગાથા:—

ચતુર્વીસજિણ, નવ ગ્ગહ, જોહણિ ચતુસાદિ, વીર બાવન્ના ।

ચતુર્વીસ જક્ષજક્ષિણિ, દહ દિહવહ, સોલસ વિજ્જુસુરી ॥ ૫૩ ॥

નવ નાહ, સિદ્ધ ચુલસી, હરિહરબંભિદદાણવાઈણં ।

વણ્ણંક નામ આયુહ, વિત્થર ગંથાઉ જાણિજ્ઞા ॥ ૫૪ ॥

હિતિ પરમજૈનશ્રીચંદ્રાંગજઠકુરફેરુવિરચિતે વાસ્તુસારે વિંબપરીક્ષા-
પ્રકરણં દ્વિતીયમ્ ॥

ત્રીતીય પ્રકરણ.

પ્રાસાદ નિર્માણ વિધિ:—

મણિય ગિહલક્ષણાઈં વિંબપરિક્ષાઈસયલગુણદોસં ।

સંપહ પાસાયવિહી સંસ્થેણં શિસામેહ ॥ ૧ ॥

તે પછી પ્રાસાદપીઠમાન, પીઠસ્વરૂપ વિગેરે વિષયો છે. પ્રાસાદ (મંદિર)
ના ૨૫ પ્રકાર બતાવવામાં આવ્યા છે. તે નામો આ પ્રમાણે આ ગ્રંથમાં
ક્રમશઃ આપ્યા છે:—

૧ કેશરી, ૨ સર્વતોભદ્ર, ૩ સુનંદન, ૪ નંદિશાલ, ૫ નંદીશ, ૬ મંદિર,
૭ શ્રીવત્સ, ૮ અમૃતોદ્ભવ, ૯ હેમવંત, ૧૦ હિમકૂટ, ૧૧ કૈલાશ, ૧૨ પૃથ્વીજય,
૧૩ ઇન્દ્રનીલ, ૧૪ મહાનીલ, ૧૫ બૂધર, ૧૬ રત્નકૂટ, ૧૭ વૈદુર્ય, ૧૮ પદ્મરાગ,
૧૯ વળાંક, ૨૦ સુકુટોદ્ભવ, ૨૧ ઔરવત, ૨૨ રાયહંસ, ૨૩ ગરુડ, ૨૪ વૃષભ,
૨૫ મેરૂ.

પ્રશસ્તિ:—

સિરિધંધકલસકુલસંભવેણ ચન્દાસુણ્ણ ફેરેણ ।

કક્ષાણપૂરઠિણ્ણ ય નિરિક્ષિતં પુવ્વસત્થાઈં ॥ ૬૬ ॥

સપરોપગારહેઊ નયણમુણિરામચંદવરિસમ્મિ ।

વિજયદસમીહ રહ્મં ગિહવહિમાલક્ષણાઈં ॥ ૭૦ ॥

હિતિ પરમજૈનશ્રીચંદ્રાંગજઠકુરફેરુવિરચિતે વાસ્તુસારે પ્રાસાદવિધિ-
પ્રકરણં તૃતીયમ્ ॥

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીવાસ્તુસાર પ્રકરણનો ભાવાર્થ.

મંગલાચરણ

(૧)

સમ્યગ્દર્શનાદિને અનુસરનાર સકળસુર (દેવ) અને અસુરો (દાનવો)ના સમૂહને નમન કરી, મકાન (ઘર) આદિને બનાવવાની તાર્ત્વિક વિધિ સંક્ષેપમાં કહીશ.

દ્વારગાથા:

(૨)

આ ગ્રંથમાં ગૃહનિર્માણ વિધિની ૧૫૧, બિંબ (મૂર્તિ) પરીક્ષા પ્રકરણની ૫૩ અને મંદિર બનાવવાની કળાની ૭૦ મળી કુલ ૨૭૪ ગાથા છે.

ભૂમિપરીક્ષા:—

(૩)

ચોવીસ આંગલ ભૂમિને ખોદી ફરી તે જ માટીથી પૂરવી (તે ખાડાને ભરવો). ખાડો ભરતાં જો તે અધૂરો રહે તો હીન ફલ થાય, માટી વધે તો અધિક (સાફ) ફલ થાય અને ખરાબર થાય તો મધ્યમ ફલ થાય.

મૂર્તિનિર્માણ વિષે:—

(૪)

મૂર્તિ રૈદ્ર-ભયંકર આકારની હોય તો મૂર્તિ કરાવનારનો નાશ કરે, અધિક (શાસ્ત્રોક્ત અંગ પ્રમાણ કરતાં વધુ) અંગવાળી હોય તો શિલ્પનો નાશ કરે, દુર્બલ હોય તો દ્રવ્યનો નાશ કરે અને પાતળા પેટવાળી હોય તો દુષ્કાળ કરે. ૫૦

(૫)

મૂર્તિનું મુખ ઉંચું હોય તો ધનનો નાશ કરે, આડી દૃષ્ટિ હોય તો ભવિષ્યમાં અપૂજ્ય રહે, અતિ ગાઢ દૃષ્ટિ હોય તો અશુભ થાય અને નીચી દૃષ્ટિ હોય તો વિઘ્નકારી નિવડે. ૫૧

મૂર્તિ-ચિત્રના શસ્ત્રાવનિવેશ વિષે:—(૬)

આરે જાતિ (વ્યંતર, જ્યોતિષક, વૈમાનિક અને ભવનપતિ) ના દેવોના શસ્ત્રો મૂર્તિ કે ચિત્રમાં જો માથાના કેશ કરતા ઉપર-ઉંચા હોય તો તે મૂર્તિ કે ચિત્રને કરનાર, કરાવનાર અને સ્થાપન કરનાર આ ત્રણેના પ્રાણનો નાશ કરે અને દેશને હાનિ પહોંચાડે. ૫૨

(૭-૮)

ચોવીશ તીર્થંકર, નવ ગ્રહ, ૬૪ યોગિની, ૫૨ વીર, ૨૪ યક્ષ અને ૨૪ યક્ષિણી, ૬૪ દ્વિપાલ, ૧૬ વિદ્યાદેવી, ૬ નાથ, ૮૪ સિદ્ધ, હરિ, હર, યદ્ધા, ઇન્દ્ર, દાનવ વિગેરેના વર્ણ (શરીરનો રંગ), ચિહ્ન, નામ, શસ્ત્રોના સખંધીમાં આકર-મહોટા ગ્રંથોથી જાણી લેવું. ૫૩-૫૪

શિલ્પના બે જૈન ગ્રંથો

૧૯૫

પ્રાસાદનિર્માણ વિધિ:—

(૯)

ગૃહ (ઘરના લક્ષણો કહીને, બિંબપરીક્ષા વિષે સમસ્ત શુભ-દોષોનું નિરૂપણ કરીને હવે પ્રાસાદ એટલે મંદિર બનાવવાની વિધિને સંક્ષેપથી કહું તે સાંભળો.

પ્રશસ્તિ—

(૧૦-૧૧)

શ્રી ધંધકલશ કુળમાં ઉત્પન્ન થએલ, કન્નાણુપુર ગામના નિવાસી ચંદાના પુત્ર શ્રેષ્ઠ નમના વિદ્વાને પૂર્વના શાસ્ત્રો જોઈને-વાંચીને પોતાના અને પરના ઉપકારને માટે ૧૩૭૨ વર્ષે વિજયાદશમીના દિવસે ઘર મૂર્તિ વગેરેના લક્ષણોના આ ગ્રંથ બનાવ્યો છે. ૬૯-૭૦

આ પ્રમાણે પરમ જૈન શ્રી ચંદાના પુત્ર ઠક્કરશ્રેષ્ઠે બનાવેલ વાસ્તુસાર ગ્રંથમાં પ્રાસાદ વિધિ ત્રીણું પ્રકરણ પૂરું થયું.*

વસુનંદિકૃતપ્રતિષ્ઠાસાર,

આ વિષયનો બીજો ગ્રંથ પ્રતિષ્ઠાસાર છે. આ ગ્રંથ સંસ્કૃતમાં છે. તીર્થ-કર, યક્ષયક્ષિણી આદિ દેવોની મૂર્તિઓ અને મંદિરો બનાવવા વિષે સંક્ષેપમાં આ ગ્રંથ સારો પ્રકાશ પાડે છે. મૂર્તિ વિષયમાં પણ ચોથા અને પાંચમા પરિચ્છેદમાં દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. એના થોડા શ્લોકો ટાંકીશું:—

પ્રારંભનો ભાગ—

(૧)

સિદ્ધં સિદ્ધાત્મસદ્ભાવં વિશુદ્ધજ્ઞાનદર્શનમ્ ।

સિદ્ધશ્રુતપ્રમાણૈસ્તુ નિરસ્તપરદર્શનમ્ ॥

(૨)

વિશ્વકર્માર્થિલોકસ્ય વિશ્વકર્મોપદેશકમ્ ।

વિશ્વકર્મચાર્યાર્થિભ્યો વિશ્વકર્મચયપ્રદમ્ ॥

(૩)

આદિદેવં જિનં નત્વા વિશ્વકર્મજયપ્રશુમ્ ।

શેષાંશ્ચ વર્ધમાનાન્તાન્ જિનાન્ પ્રવચનં ગુરુન્ ॥

(૪)

વિદ્યાનુવાદસત્સત્રાદ્ વાગ્દેવીકલ્પતસ્તથા ।

ચંદ્રપ્રજ્ઞસિંજ્ઞાચ્ચ સૂર્યપ્રજ્ઞસિગ્રન્થતઃ ॥

* આ ગ્રંથની આશોચના આગળ કરવામાં આવશે.

૧ આ ચંદ્રપ્રજ્ઞાપિત અને

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૫)

તથા મહાપુરાણાર્થાત્ શ્રાવકાધ્યયનશ્રુતાત્ ।
સારં સંગૃહ્ય વક્ત્રેઽહં પ્રતિષ્ઠાસારસંગ્રહમ્ ॥

પરિચ્છેદ ૧

એથા પરિચ્છેદનો અંતિમ ભાગ:—

(૨૫૧)

જ્ઞાત્વૈવં કારયજ્ઞૈર્નીં પ્રતિમાં દોષવર્જિતામ્ ।
સામાન્યેનેદમારૂપાતં પ્રતિમાલક્ષણં મયા ॥

(૨૫૨)

વિશેષતઃ પુનર્જ્ઞેયં શ્રાવકાધ્યયનાત્ સ્ફુટમ્ ।
એવં સમાસતઃ પ્રોક્તં પ્રતિમાલક્ષણં મયા ॥

इति श्रीवसुनंदिविरचिते प्रतिष्ठासारसंग्रहे चतुर्थः परिच्छेदः ॥

પાંચમા પરિચ્છેદનો અંતિમ ભાગ:—

इति श्रीसैद्धान्तिकवसुनन्दिविरचिते प्रतिष्ठासारसंग्रहे
पञ्चमः परिच्छेदः ॥

આલોચના.

વત્થુસારપયરણુ—

પહેલો ગ્રંથ વત્થુસારપયરણુ (વાસ્તુસાર પ્રકરણુ) છે. આ ગ્રંથમાં સહુ પહેલાં મંગલાચરણ કરી દ્વારગાથા લખી છે. આમાં ત્રણ પ્રકરણો પાડવામાં આવ્યા છે. પહેલું ગૃહ પ્રકરણ છે, આમાં ઘર કેમ બનાવવું? તે વિષે ટુંકમાં મહત્ત્વની ચર્ચા કરી છે, જે વર્તમાનમાં પણ શિલ્પશાસ્ત્રીઓને કદાચ ઉપયોગી નિવડે તેમ છે. બીજા પ્રકરણમાં બિંબપરીક્ષા છે. મૂર્તિ કેવી બનાવવી? તેના અંગ-પ્રત્યંગોનું માપ કેવડું રાખવું? શસ્ત્રાદિ કેવી રીતે અને કેવા રાખવા? તે વિષે પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે. ત્રીજું પ્રાસાદ પ્રકરણ છે. આ પ્રકરણમાં મંદિરો બનાવવા વિષે શિલ્પશાસ્ત્રીની પરિપાટી બતાવી છે. પહેલામાં ૧૫૧ મૂલ ગાથા છે, બીજામાં ૫૩ અને છેલ્લા પ્રકરણમાં ૭૦ ગાથા છે. સંપૂર્ણ

સૂર્યપ્રજ્ઞપિત વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ પ્રજ્ઞપિતો કરતાં જુદો હશે. આ ગ્રંથના કરતાં દિગંબર જૈનમુનિ લાગે છે તેથી અનુમાન થાય છે કે તે નામના શ્વેતાંબરોની જેમ દિગંબર ગ્રંથો પણ હશે. વર્તમાનમાં તે ઉપલબ્ધ થાય તો સારો કાલ થાય.

શિલ્પના બે જૈન ગ્રંથો.

૧૯૭

ગ્રંથની કુલ ૨૭૪ ગાથા છે. ભાષા પાકૃત છે. જે કેટલેક સ્થલે ઉપલબ્ધ પ્રાકૃત વ્યાકરણના સંધિ-વિભક્તિ વગેરે નિયમોથી વેગળી પડે છે. આમાં શિલ્પના અનેક વિષયો સંબંધી ઉલ્લેખ છે.

મૂર્તિ અને ચિત્ર બનાવવામાં સૂચના ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા લાયક છે કે કોઈ પણ મૂર્તિ કે ચિત્રમાં શસ્ત્ર માથાના વાળથી ઉંચું થતું ન જોઈએ, કેમકે તે અશુભ છે અને ભડું પણ દેખાય છે.

ત્રીજા પ્રકરણમાં પ્રાસાદના ૨૪ પ્રકારો બતાવ્યા છે, જે પહેલા ગુજરાતીમાં જ હું આપી ચૂક્યો છું.

આ ગ્રંથના કર્તા શ્રી ધંધકલશકુલમાં થએલ ઠક્કરજેઠ છે. તે પોતાનો પરિચય સંક્ષેપમાં આપતાં પ્રશસ્તિમાં લખે છે કે તેની માતા ચન્દ્રા હતી. તે કન્નાણુપુરમાં રહેતો હતો. આ ગ્રંથ લખવા પૂર્વે શિલ્પ વિષયના ઘણા ગ્રંથો ગ્રંથકારે જોયા છે, અને ઘણા અનુભવ પછી પરોપકાર માટે આ ગ્રંથ લખ્યો છે એવું ગ્રંથકાર જણાવે છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની રચના ૧૩૭૨ માં વિજયાદશમીના દિવસે પૂરી થઈ છે. આ સંવત વિક્રમ કે શકે છે? તેનો ઉલ્લેખ આ ગ્રંથમાં નથી પરંતુ છસોથી વધારે વર્ષો પહેલાંનો આ ગ્રંથ છે એમાં તો શક નથી.

ગ્રંથકાર જૈન ધર્મ પાલનાર હતો. તેણે મંગલાચરણમાં સમ્યક્ત્વનું અનુસરણ કરનાર દેવોને વંદન કર્યું છે અને અનેક ઠેકાણે પરમ જૈન ઠક્કરજેઠ તરીકે પોતાનો ઉલ્લેખ કરે છે. જૈનોમાં આ વિષયના ગ્રંથો ઓછા મળે છે તેમાં આ ગ્રંથ આશીર્વાદાત્મક ગણાશે.

વર્તમાનમાં સૂરતથી નિકલેલ શોભનસ્તુતિ સદીક વિગેરેમાં કેટલાક જૈન દેવી દેવતાઓના ચિત્રો છપાયા છે. તે જૈન ચિત્રકળાની દૃષ્ટિએ જોઈએ તેવા નિર્દોષ અને સંપૂર્ણ લક્ષણોપેત નથી. જો આ વિષયના પ્રાચીન ગ્રંથ લોકોના હાથમાં આવે તો શિલ્પકળા વિષે ઘણું જાણવાનું મળે અને જૈન શિલ્પકળાની સાથે ભારતીય શિલ્પકળામાં પણ ઘણું અજવાળું પડે.

જૈન ગ્રંથાવળીમાં વાસ્તુશાસ્ત્ર નામનો શિલ્પગ્રંથ ભોજદેવરચિત ટાંક્યો છે. જે પાટણના નં. ૪ ભંડારમાં છે એમ સૂચવ્યું છે. તે જૈનનો છે કે ખીજનો તે જોયા પહેલા કહી શકાય નહિ. મુદ્રિત ગ્રંથોમાં નિર્વાણકાલિકા ગ્રંથ જુનો અને આ વિષયને શ્રેષ્ઠ ઉપયોગી છે. પ્રવચનસારોદ્ધારમાં પણ થોડું પ્રાસંગિક વર્ણન છે પણ તે નિર્વાણકાલિકાના આધારે લખાયું હોય એવું અનુમાન થાય છે.

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતિઓ

આ ગ્રંથની એક નકલ જયપુરવાળા ભગવાનદાસજી જૈન જ્યોતિષી પાસે છે, તેના આધારે જ મેં આ લેખની ગાથાઓ લખી છે. તેમાં કેટલોક ભાગ અશુદ્ધ કિંવા સંદિગ્ધ જણાય છે. કેઈ કેઈ સ્થળે છન્દોભંગ પણ દેખાય છે. આ ખામીને દૂર કરવા બીજી પ્રતિઓની જરૂર છે. તપાસ કરતાં આ ગ્રંથની જુદે જુદે સ્થલે સાત હસ્તલિખિત પ્રતો છે. પ્રતિવાળા વ્યક્તિઓમાંથી શ્રીનેમિસૂરિજી, કલ્યાણવિજયજી, જસવિજયજી, ભક્તિવિજયજી મહારાજ છે અને સાતમી પ્રતિ જયપુરમાં છે.

સંપાદન

શિલ્પ વિષયનો આ નાનો પણ ઉપયોગી ગ્રંથ છે, એટલે આનું સુંદર રીત્યા સંપાદન અને પ્રકાશન થાય તો ઘણા વિદ્વાનો આનો લાભ લઈ શકે. જેટલી મળી શકે તેટલી જુની અને વધુ આદર્શ પ્રતિઓ મેળવી આ મૂલ ગ્રંથનો અશુદ્ધ અને સંદિગ્ધ પાઠ શુદ્ધ અને નિશ્ચિત કરી લેવો અગત્યનો છે. પછી પાઠાન્તરો પણ તમામ આપવા જોઈએ. જો કે આ ગ્રંથની સંસ્કૃત છાયા કરવી ઘણી અઘરી છે, કારણ કે શિલ્પની પરિભાષા, રૂઢિ અને સંજ્ઞાઓ બહુ વગર તે થઈ શકે નહિ, છતાં બની શકે તો પરિશ્રમ કરીને પણ છાયા આપવી શ્રેયસ્કર છે. ઉપયોગી નોટો પ્રસ્તાવના વિગેરેથી વિલંબે પણ સુંદર રીતે આ ગ્રંથનું સંપાદન થાય તો એક નવો પ્રકાશ પડી શકે.

પંડિત ભગવાનદાસજી જૈન એક પ્રતિ ઉપરથી આની નકલ કરીને તેનો હિન્દી અનુવાદ કરે છે, કેટલાક ઉપયોગી પરિશિષ્ટો પણ આપવા તેઓ વિચાર કરે છે. પંડિતજીનું આ કાર્ય અનુમોદન કરવા લાયક છે, છતાં પહેલાં જો આ મૂલ ગ્રંથ સુંદર અને આદર્શ રીતે એડિટ થાય તો વધુ સાફ એવી મારી માન્યતા છે.

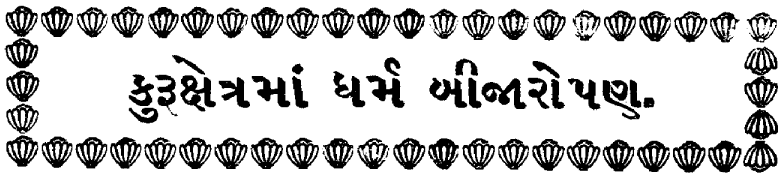
પ્રાંતપ્રાસારની આલોચના.

આ ગ્રંથના કર્તા વસુનંદિ નામના જૈન સાધુ છે. તે શ્રીહિમચંદ્રસૂરિ કરતાં પણ પહેલાના હોય એમ લાગે છે. પ્રસ્તુત ગ્રંથ સંસ્કૃત ભાષામાં છે. આ ગ્રંથ પાંચ પરિચ્છેદોમાં પૂરો થયો છે. તીર્થંકર, યક્ષ યક્ષિણી આદિ દેવીદેવતાઓની મૂર્તિના લક્ષણો, પ્રકારો અને મંદિરનિર્માણ સંબંધી આમાં સંક્ષેપમાં સાધારણ રીતે વર્ણન ઠીક કર્યું છે.

મંગલાચરણમાં પહેલાં સિદ્ધ (મુક્ત) અને પછી આદિદેવ (ઋષભદેવ જૈનોના પહેલા તીર્થંકર) ને વંદન કરી બાકીના મહાવીર ભગવાન સુધી ૨૩ તીર્થંકર પછી શાસ્ત્ર અને ગુરૂને નમસ્કાર કર્યો છે.

કુરુક્ષેત્રમાં ધર્મ બીજરોપણ.

૧૯૯

કુરુક્ષેત્રમાં ધર્મ બીજરોપણ.

(ગતાંક ૫૪ ૧૬૩ થી શરૂ)

માઁ વદિ ૧૨ દિને સવારે લખનઉનિવાસી લાલા સ્વરૂપચંદ્ર જોડરી તરફથી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. આંગી રચવામાં આવી હતી.

અહીં નોંધ કરવા જેવી એક બીના છે કે-અહીંના જૈનોએ ઉત્સવનામત્તે યથાશક્તિ દાન કર્યું જેમાં એક ખુમચાની ફેરીથી આલુવિકા કરનાર જૈન ભાઈએ પોતાની સારી જીંદગીમાં તનતોડ મહેનત કરી ૧૦ રૂપૈયા એકઠા કર્યા હતા. આ સારી રકમ તેમણે ઉત્સવમાં સમર્પિત કરી છે. આ પ્રસંગ કાળજીના ભીમાશાહના દાનને પુનઃ યાદ કરાવે છે.

આ પ્રદેશમાં ગત વર્ષમાં મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી ૩૦૦ જૈનો બન્યા હતા. પ્રસ્તુત ઉત્સવમાં તે સંખ્યામાં વધારો થયો છે. અહીં પણ નવા જૈનો થયા

આ ગ્રંથ પૂવના ગ્રંથોના આધારે લખ્યો છે. પોતાની નિર્મૂલ કલ્પનાથી લખ્યો નથી તે બતાવવા માટે ગ્રંથકાર આ વિષયના ગ્રંથોના કેટલાક નામો લખે છે. તે આ છે:—વિદ્યાનુવાદસૂત્ર, વાગ્દેવીકલ્પ, ચંદ્રપ્રજ્ઞાપ્તિ, સૂર્યપ્રજ્ઞાપ્તિ, મહાપુરાણ, શ્રાવકાધ્યયનશ્રુત.

ચોથા પરિચ્છેદના અંતમાં વિશેષતઃ પુનર્જ્ઞેયં શ્રાવકાધ્યયનાત્ સ્ફુટમ્ । લખી ગ્રંથકાર કહે છે કે આના સંબંધમાં વિશેષ (વધુ) જાણવું હોય તો શ્રાવકાધ્યયનથી સ્પષ્ટ જાણવું.

આ ઉલ્લેખથી જણાય છે કે શ્રાવકાધ્યયન નામનો ગ્રંથ આ વિષયમાં ઘણો સારો પ્રકાશ પાડનારો હશે. પ્રતિમા-મૂર્તિના લક્ષણો વિગેરે વિષયોના તે આકર અને સૈદ્ધાન્તિક ગ્રંથ હોયો જોઈએ. આ ગ્રંથ ઉપલબ્ધ છે કે નહિ તેની મને ખબર નથી. જો આ ગ્રંથ ઉપલબ્ધ હોય કિંવા થાય અને જગત આગળ મૂકાય તો ઘણું ખર્ચ જાણવાનું મળે.

આ ગ્રંથની નકલ પં. ભગવાનદાસ પાસે છે. તેની વધુ પ્રતિઓ મેળવી આનું પણ સુંદર રીતે સંપાદન થાય એ તરફ હું વિદ્વાનોનું ધ્યાન ખેંચું છું.

લેખક—હિમાંશુવિજય-ન્યાયકાવ્યતીર્થ

૧ અહીં શ્રાવક શબ્દનો અર્થ જ્ઞાનોત્તીર્થ શ્રાવકઃ વ્યુત્પત્તિથી શિષ્ય અર્થ થશે.

૨૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે, તથા જસડ, ધનોરા, પીઠલોકર, ગોહલા, ગુંડપર, પાંચલી, મુઢેડા, કાલંદ, કાલંદરી, ભમાલી, છૂર વિગેરે ગામના ભાઈઓએ જૈનધર્મ સ્વીકાર્યો છે.

આ ઉત્સવમાં દીલ્હી, લખનઉ, મેરઠ, બડોત, ગુજરાનવાલા, માલેરકોટલા મવાના, ભરૂચ, કપડવણજ એમ ૩૩-૩૪ ગામના ભાઈઓએ ભાગ લીધો છે. દરેક પર જૈન ધર્મની ઉંડી છાપ પડી છે.

તથા સરધનાવાસી જનતા હિંદુ-મુસલમાન જૈન-અજૈન દરેકે દરેક જૈન ધર્મના મુક્તકંઠે ગુણાનુવાદ કરે છે.

આવેલ જિનપ્રતિમાઓની સાલ વિગેરે આ પ્રમાણે છે.

શ્રી સુમતિનાથ ભગવાન—ભૂજનાયક ઉચાઈ ઈંચ ૧૭. ગાદીમાં નીચે શિલાલેખ ॥ શ્રી આગરાનગરવાસ્તવ્ય સંઘપતિ શ્રી (કોંચલાંછન) ચંદ્રપાલેન પ્રતિષ્ઠા કારિતા ॥

ગાદીમાં પાછળ શિલાલેખ (લીંટી-૧) A સં. ૧૬૬૭ વર્ષે માઘસિત ૬ ગુરૌ ઓસવાલજ્ઞાતિય ' B—જંડિયા ગોત્રજન્મ સાં કેસા પુત્ર સાં ' C—જમુપુત્ર સાં નાનૂપુત્ર સાં સૂર્યપુત્ર સાં રુહમલ્લેન.

(લીંટી-૨) A—ભાર્યા મુલાદે સૂક્તાદે પુત્ર સાં જિનદાસ B—માહ્દાસ પૌત્ર પરતાપસિંઘ સ્તુ C—ષા જિણાદે પ્રમુખ કુટુમ્બયુતેન શ્રી સુમતિનાથચિંબં.

(લીંટી-૩) A—મહોપાધ્યાય શ્રીવિવેકહર્ષગણિના B—મુપદેશાત્કારિતા પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી C—તપાગચ્છેન્દ્રમટ્ટારકશ્રીવિજયસેનસૂરિભિઃ*

શ્રીસુમતિનાથ ભગવાન જમણી બાજુ ઉચાઈ ઈંચ ૧૫૧ ગાદીમાં નીચે શિલાલેખ—શ્રી આગરાનગર વાસ્તવ્ય સં. શ્રી (કોંચલાંછન) શ્રી ચંદ્રપાલેન પ્રતિષ્ઠા કારિતા ॥

ગાદીમાં પાછળ શિલાલેખ (લીંટી-૧) A સં. ૧૬૬૭ વર્ષે માઘસિત ૬ ૭ જ્ઞાં જંડિયા B—સં. હોલાપુત્ર સં. પૂરણમલ્લપુત્ર સં. ચંદ્ર C—પાલપુત્ર સં. રાજા ભાર્યા રાજલદેવ્યા શ્રીસુમતિનાથ.

*૨ આ અંજનશલાકા વિં સં. ૧૬૬૭ માં શ્રીવિજયસેનસૂરિના હાથે થયેલ છે. પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર આગ્રાનિવાસી સંઘપતિ ચંદ્રપાળ છે. સંઘપતિ ચંદ્રપાલે આગરામાં યમુનાને સામે કાંઠે ભવ્ય જિનાલય બનાવી તેમાં અનેક જિનપ્રતિમાઓની સ્થાપના કરી હતી. પાછળથી એ મંદિરનો નાશ થતાં દરેક મૂર્તિઓ શ્રી ચિતામણિજીના ભંડારમાં રાખેલ છે, જેમાંની કેટલીક મૂર્તિઓ કલકત્તા કાયતું મંદિર, મથુરા જનમંદિર, બડોત તથા સરધના મંદિરમાં સ્થાપિત કરાયેલ છે.—લેખક:

કુરુક્ષેત્રમાં ધર્મ બીજરોપણ.

૨૦૧

(લીંટી-૨) A-વિં ૩૦ વિવેકહર્ષગણ્યુપદેશાત્કા ૦ પ્ર ૦ B-તિષ્ઠિતં શ્રી તપાગચ્છાધિરાજમટ્ટાર C-શ્રીવિજયસેનસૂરિભિઃ*^૩

શ્રી નમિનાથજી ડાબી બાજુ ઉંચાઈ ઇંચ ૧૫ ગાદીમાં નીચે શિલાલેખ (લીંટી-૧) સં. ૧૬૬૮ સાહ શ્રી હીરાનં (કમલલાંછન) દ પુત્ર સાહ નિહાલ-ચંદ્રેણ (લીંટી-૨) શ્રી નમિનાથવિંબં કા ૦ પ્ર ૦ (કમલલાંછન) ચરતરજિનચંદ્ર-સૂરિભિઃ ॥

ગાદીની પાછળ લેખ નથી.*^૩ ધાતુમૂર્તિ શ્રી કુંથુનાથ ભગવાનનો શિલાલેખ—સં. ૧૬૩૩ પોષશુદિ ૧૬ સોમે ઉકેશ સા ૦ પદ્મા મા ૦ લાડી સુત સા ૦ સમ-ધર મા ૦ જિવીણી સુત સા ૦ સહજાકેન મા ૦ મેઘાઈ ભ્રાતૃ સા ૦ સોજા મા ૦ પૂરાઈ સા ૦ શ્રીપાલ મા ૦ ગડરાઈ પુત્ર ધના માકા હરપતિ તેજાદિ કુદુમ્બયુતેન પિતૃશ્રેયોર્થ શ્રી કુંથુનાથચતુર્વિંશતિ પટ્ટઃ કારિતઃ પ્રતિષ્ઠિતઃ શ્રીસૂરિભિઃ શ્રીનટીપદ્ર નગરે.

ધાતુમૂર્તિ શ્રી શાંતિનાથજીનો શિલાલેખ—સં. ૧૬૦૬ વર્ષે વૈશાખશુદિ ૭ બુધે શ્રી ઉપકેશગચ્છે મીડોરાગોત્રે સં. પીથા મા ૦ લચરા શ્રી સુ ૦ ગુજરરાણા જ્ઞાંઝણાત્તે શ્રીશાંતિનાથવિંબં કારિતં શ્રીકક્કુદાચાર્ય સંતાને । પ્રતિષ્ઠિતં શ્રીકક્કસૂરિભિઃ

ધાતુમૂર્તિ શ્રી ધર્મનાથજીનો શિલાલેખ—સં. ૧૬૩૩ વર્ષે મહા વદિ ૧૧ શનૌ ઉપ ૦ વિપાવટગોત્રે સા ૦ લાધ માર્યા લલતાદે પૂ ૦ ઢીઢા ધાલહામ્યાં પિતૃમાતૃશ્રે ૦ શ્રી ધર્મનાથવિંબં કારિતં પ્ર ૦ ધર્મઘોષગચ્છે મ ૦ શ્રીમહેન્દ્રસૂરિપટ્ટે મ ૦ શ્રી શાલિમદ્રસૂરિભિઃx*^૩

આ પ્રમાણે સરધનામાં પ્રાચીન સુંદર મૂર્તિઓ પધરાવેલ છે.

મેરઠ જીલ્લામાં આર્યસમાજ તથા ક્રિશ્ચીયન ચાર ચાર આને સત્યાર્થ-પ્રકાશ તથા બાઇબલ આપી લોકોને આકર્ષે છે. ઇતર ધર્મગુરૂના અભાવે લોકો

*૩ આ શાહ હીરાનંદે શ્રી મંદિર સ્વામીનું મંદિર તથા હીરાનંદ બાગ બનાવ્યા હતા. મંદિર હયાત છે. જોનોની મેદરકારીથી બાગ છૂટી ગયો છે, જ્યાં ઉં ૦ શ્રી વીરવિજયજી મ ૦ પ્રતિષ્ઠિત દાદા-મંદિર છે. તેની બરાવેલ કેટલીક જિનપ્રતિમાઓ આગરામાં-ચિંતામણિજીના મંદિરમાં રક્ષિત છે. તેમના નામની “ હીરાનંદબાવની ” બની હતી. દીલ્હીની હીરાનંદ ગલ્લી તેમની યાદી કરાવે છે. હીરાનંદ બાગના કુવાનો શિલાલેખ શ્રીચિંતામણિજીના મંદિરમાં સુરક્ષિત છે. —લેખક

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમાં મળી જાય છે. તે ધર્મનેતાઓ પણ નવા આવનારને સ્કૂલ, દવાખાનાં, અન્ન, નોકરી. રૂપૈયા, સ્ત્રી ઇત્યાદિ દરેક પ્રકારની મદદથી નવાળે છે. આવી સ્થિતિમાં ઇતર ધર્મવાલાઓએ અહીં પોતાના ધર્મને સ્થાપવો એ ઘણું કામ છે, પરંતુ જૈનોને સ્વધર્મ પ્રચાર માટે અહીં એટલી બધી તકલીફ ઉઠાવવાની જરૂર પડે તેમ નથી. આ પ્રદેશમાં નવા જૈનોને માત્ર મંદિરજી, ઉપાશ્રય તથા જૈનશાળા કરાવી દેવાની અગત્ય છે.

+ સરઘના વિગેરે ગામોમાં નવા જૈનો બન્યા છે. હવે તેઓને ધર્મસામગ્રીની મદદ આપી અપનાવવા એ શ્રીસંઘની ફરજ છે.

તો પૂજ્યશ્રી સાધુસંઘને તથા સાધ્વીવર્ગને વિનંતિ છે કે તેઓ પોતાના પૂનિત ચરણોથી આ ભૂમિને પવિત્ર કરે, પોતાની અમૃતવાણીથી આ લાઇઓને દઢધર્મી બનાવે.

દાનવીર શ્રાવક તથા શ્રાવિકાસંઘને નિમંત્રણ છે કે તેઓ આ પ્રદેશના જૈનોને ધર્મમાં સ્થિર કરવા પોતાનો ઉદાર હાથ લાગાવે, તથા હસ્તિનાપુર તીર્થની યાત્રાએ પધારતા અહીં પધારી જિન-દર્શનનો લાભ લેવા સાથે અહીંના જૈનોની ઝુંપડી ને પવિત્ર કરે.* ૫

સાહિત્યરસિક વીરપુત્રોને વિનંતિ છે કે—પોતાની સાહિત્યદૃષ્ટિ આ તરફ દોરવે અને જ્ઞાનશાળા તથા હિંદી સાહિત્યથી મદદ આપી અહીં જૈન ધર્મના પ્રચારમાં સહકાર અર્પે.

આવી રીતે કુરૂદેશમાં મુનિમહારાજ શ્રી દર્શનવિજયજી આદિએ કરેલું આ ધર્મખીજરોપણ ખૂબ ફાલેફૂલે અને જૈનશાસનરૂપી કલ્પવૃક્ષનાં સ્વાદુફળો મેળવે.

* ૪ પૂર્વદેશનો શ્રીમાળી સમાજ પ્રથમ આ ગચ્છનો ઉપાસક હતો. પાછળથી એ ગચ્છની સાધુપરંપરાનો વિચ્છેદ થવાથી તેમણે ગચ્છાંતર સમાચારી સ્વીકારી છે. છેલ્લી બે સદીથી તેઓ ખરતરગચ્છને ઉપાસે છે. ધર્મધોષગચ્છીય શ્રીમાળી જૈનોની ભરાવેલ ઘણી પ્રતિમાઓ આગરા-શ્રી ચિતામણિપાર્શ્વનાથના લંડારમાં મોજુદ છે. લેખક—

* ૫ સરઘના શહેર શ્રીહસ્તિનાપુર તીર્થથી ૨૭ માઇલ પશ્ચિમે N. W. Ry. ના દોરાલા (સરઘનારોડ) સ્ટેશનથી ૬૧ માઇલ પશ્ચિમે તથા N. W. Ry. ના મેરઠ જંકશનથી ૧૩ માઇલ વાયવ્યમાં છે. અહીં દશ હજાર મનુષ્યોની વસ્તી છે.

+ હસ્તિનાપુર નગરના યુવાની કાળમાં અહીં જંગલ હતું. પાંડવ-કૌરવોએ અહીં ખાણ કળા પ્રાપ્ત કરી હોય એમ સંભવે છે, તેથી જ એ સૈંકા પહેલાં અહીં નગર વસ્યું ત્યારે તેનું નામ “સર-ઘના” (શર-આણુ ધારણ કરવાની ભૂમિ) રાખ્યું હશે.

हिंदना सकल जैन बंधुઓને નમ્ર વિનંતિ.

૨૦૩

हिंदना सकल जैन बंधुओंने नम्र विनंति.

ગઈ તા. ૧૬-૧-૩૪ ના રોજ બિહાર-ઓરીસા પ્રાંત વિગેરેમાં થયેલ ધરતી-કંપથી ત્યાં આવેલા આપણા પ્રસિદ્ધ જૈન તીર્થો, મંદિરો, ધર્મશાળાઓને ઘણું જ નુકશાન થયું છે. તે માટે કલકત્તા શહેરમાં શ્રી જૈન શ્વેતાંબર શ્રીસંઘની સભા તા. ૪-૨-૧૯૩૪ ના રોજ શેઠ શ્રી હોસાભાઈ લાલચંદના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી, તેમાં બિહાર પ્રાંતમાં થયેલ ધરતીકંપથી ત્યાંના જૈન મંદિરોનો જીર્ણોદ્ધાર અને ધર્મશાળાઓની મરામત વર્ષાકાલ પહેલાં કરવા માટે એક જનરલ ફંડ ઓલેલ છે. હિંદુસ્તાનના જૈન શ્વેતાંબર ભાઈઓને તે સભા વિનંતિ કરે છે કે યથાસાધ્ય એ ફંડમાં દ્રવ્ય આપી પોતાના કર્તવ્યનું પાલન કરે. દરેક જૈન શ્વેતાંબર તીર્થ અથવા નગર-શહેરના શ્વેતાંબર જૈન મંદિરના ટ્રસ્ટીઓ અને કાર્યવાહકોને એ સભા અનુરોધ કરે છે કે તે મંદિરો યા તીર્થોના દેવદ્રવ્યમાંથી યોગ્ય દ્રવ્ય આપી એ મંદિરોના જીર્ણોદ્ધારના કાર્યમાં સહાય કરે. આ માટે ત્યાંના જુદા જુદા ગૃહસ્થોની એક કમિટી નીમવામાં આવેલી છે. પ્રમુખ બાબુસાહેબ સુરપતિસિંહજી દુગડ, વપ્રમુખ-રાયબહાદુર સુલ-રાજજીરાય ભાગલપુર, મંત્રી-બાબુસાહેબ બહાદુરસિંહજી સિંધિ, કોષાધ્યક્ષ શેઠ કેશવજી નેમચંદ અને બીજા ૨૧ સદ્ગૃહસ્થો મળી છવીશ બંધુઓની કમિટી નિમવામાં આવી છે.

નોટ:—ઉપરોક્ત કાર્યમાં હિંદના દરેક જૈન શ્વેતાંબર જૈન બંધુઓ અને બહેનોની આ પ્રાચીન તીર્થો, મંદિરોને અને ધર્મશાળાઓ ધરતીકંપથી થયેલા નુકશાનેને અંગે તાત્કાલિક મદદ આપવાની જરૂર છે, જેથી દરેકે યથાશક્તિ તે ફંડના મેદરબાન મંત્રી સાહેબ બાબુસાહેબ બહાદુરસિંહજી સિંધી કલકત્તા ઠે. ચિત્તપુર રોડ ઉપર આર્થિક સહાય મોકલી આપવા અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

સેક્રેટરીઓ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—માવનગર.

૨૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગ્રંથ સ્વીકાર-સમાલોચના પહેાંચ.

નીચે જણાવેલા ગ્રંથો આ સભાને બેટ મળેલા છે તે ઉપકાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

શેઠશ્રી દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ સુરત તરફથી—

૧ શ્રીકલ્પસૂત્ર (બારસાસૂત્ર) સચિત્ર વિવિધ સોનેરી વગેરે રંગોથી સુશોભિત આકર્ષક પ્રત છે. જ્ઞાનભંડારના શૃંગારરૂપ છે. કિંમત રૂ. ૧૨-૦-૦

૨ અનેકાર્થમંજૂષા—શ્રી સમયસુંદરજીવિરચિત અષ્ટલક્ષી વગેરે. અનેકાર્થવાળા ગ્રંથો તથા સ્તોત્રાદિકનો સંગ્રહ, નમસ્કાર મંત્ર અને ઉપસર્ગહરસ્તોત્ર ટીકાઓ સાથે આપેલ છે. ખાસ ઉપયોગી કિંમત રૂ. ૩-૦-૦

આ સંસ્થા તરફથી વિવિધ સાહિત્ય પ્રગટ થાય છે.

૩ સામાયિક સદ્બોધ—લેખક તથા સંગ્રાહક શંકરલાલ ડી. કાપડીયા સુપ્રિ. જૈન ગુરુકુલ પાલીતાણા-મૂળ સૂત્રો, અર્થ અને વિવેચન એ મૂળ ગ્રંથના વિષયો ઉપરાંત સામાયિકતા અનુષ્ઠાનો, સમતાનું સ્વરૂપ, ત્રણ પ્રકારના આત્માનું વિવેચન અને કથાઓ વગેરે વિષયોનો સંગ્રહ કરી વસ્તુને ઉપયોગી બનાવી છે. કિંમત પાંચ આના. પ્રકાશક પાસેથી મળી શકશે.

રીપોર્ટ.

શ્રી ચારૂપ મહાતીર્થનો સં. ૧૯૭૧ થી સં. ૧૯૮૮ સુધીનો અદાર વર્ષનો આવક-ખર્ચનો હિસાબ.

પ્રકાશક ઝવેરી ચુનીલાલ મગનલાલ તથા શાહ લહેરચંદ નહાલચંદ. (વહીવટકર્તા) આ તીર્થ ધણું પ્રાચીન અને પ્રસિદ્ધ પાટણથી ચાર ગાઉ દૂર આવેલ છે. મંદિર સુંદર અને ભવ્ય છે. તેનો જીર્ણોદ્ધાર વહીવટકર્તા ભાઈઓએ, પાટણનિવાસી જૈન બંધુઓએ આપેલ સહાયવડે કરી તીર્થભક્તિ કરી છે. રીપોર્ટ વાંચતાં વહીવટ પણ્ય યોગ્ય રીતે થયેલ છે. હિસાબ પણ ચોખ્ખતવાળો છે. મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે આ રીપોર્ટમાં આપેલ આ તીર્થનો ઇતિહાસ તેની પ્રસિદ્ધિ, ગૌરવ, પ્રાચીનતા વગેરે સૂચવે છે. રીપોર્ટમાં દરેકે દરેક હકીકત સ્પષ્ટ જણાવેલ છે.

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ હુંગરશી હરિલાલભાઈ ધ્રાંગધ્રા લાઈફ મેમ્બર.

૨ શાહ હીરાલાલ ફૂલચંદ ભાવનગર

,,

શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

૨૦૫

શાંતભૂતિ મુનિરાજ શ્રીહંસવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ભારતવર્ષના જૈન સ્વેતાંબર મુનિરૂપી ગગનાંગણ (આકાશ)માંથી એક પ્રકાશમાન તારો અસ્ત થયો છે. તે મહાપુરૂષ શ્રીહંસવિજયજી મહારાજ જેઓશ્રી ન્યાયાલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીના (શિષ્ય મુનિ-

રાજ શ્રીલક્ષ્મી-
વિજયજીના
શિષ્ય) પ્રશિષ્ય
હતાં. લાંબા વ-
યતથી બિમા-
રીને લઈ અશ-
ક્ત હતા. તે-
ઓશ્રી ચાલતા
માસની શુદ્ધિ
૧૦ શુકરવારના
રોજ પ્રભાતમાં
સમાધિ પૂર્વક
(કાળધર્મ)
સ્વર્ગવાસ પામ્યા
છે. કૃપાળુ હંસ-
વિજયજી મહારાજની જન્મ-
ભમિ વડોદરા
હતી. ગૃહસ્થા-
વસ્થામાં લ-
ક્ષ્મી, ગ્રહોળું
કુટુંબ, વૈભવ,
સુખ વગેરે
પુણ્યોદયથી
પ્રાપ્ત થયા છતાં

પરમપૂજ્ય શાંતભૂતિ શ્રીમાન્ હંસવિજયજી મહારાજ

જન્મ સંવત
૧૯૧૪ અશાઃ વદિ ૦))
વડોદરા.

સ્વર્ગવાસ સં. ૧૯૯૦ ના ફાગણ શુદ્ધિ ૧૦ શુક્રવાર
પાટણ. (ગુજરાત.)

દિક્ષા સંવત
૧૯૩૫ મદા વદિ ૧૧
અંબાલા. (પંજાબ)

પૂર્વભવના ઉચ્ચ
સંસ્કારથી નાની
અને યુવાવ-
સ્થામાં ચારિત્ર
ઉદય આનંદ
અને સંવત
૧૯૩૫ ની સા-
લમાં પ્રાતઃ-
સ્મરણીય શ્રી
આત્મારામજી
મહારાજના
સ્વહસ્તે ચારિત્ર
અહણુ કર્યું
હતું. ગમે તેવા
ધાર્મિક સંસ્કાર
કે ધર્મપિણું
હોય છતાં પો-
તાના પ્રિય પુત્ર
કે કુટુંબીજન
સંસારત્યાગ
કરે તો મોહ-
વશથી કે ના
મનુષ્યો કે માત-
પિતાને દુઃખ
થાય, છતાં પિ-

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તાએ રાજપુશીથી રજા આપતાં વડીદીક્ષા વડોદરામાં આપવામાં આવી હતી. એકવીશ વર્ષની ભરચુવાન વયે ચારિત્ર લીધું કે તરત જ શુદ્ધિ અને જ્ઞાનાભ્યાસમાં જીવન ગાળવું શરૂ કર્યું. આખું જીવન શુદ્ધ ચારિત્રનું પાલન કર્યું હતું, તેમજ ખરેખરા ક્રિયાપાત્ર હતા અને શુદ્ધ નિર્માણ ચારિત્રનું જીવનના અંત સુધી પાલન કર્યું હતું. શાંત જીવન, નિખાલસ પવિત્ર હૃદય, ઉપાધિ રહિત ચિંતન, સતત અભ્યાસીપણું અને ઉગ્ર વિહારી હતા. સાથે કેઇ પણ પ્રકારની પદવીના દોહી નહિ હતા. આગમના અઠંગ અભ્યાસી હતા. તેઓશ્રી કવિ પણ હતા કે જે હંસવિનોદ, શ્રીસમેત્તશિખર અને ગિરનાર તીર્થની પૂજાઓ તે તેઓની કૃતિ મોળુદ છે. પ્રાંતોત્તર પુષ્પમાળા, કુમારવિહરશતક વગેરે ગ્રંથો પણ તેઓ સાહેબે બનાવી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરેલ છે. જૈન સમાજમાં તેઓ સર્વેને એક સરખા પૂજ્ય હતા. આવા એક પવિત્ર મહા-પુરુષ, અખંડ (નિર્દોષ) પવિત્ર ચારિત્રધારીનો સ્વર્ગવાસ થવાથી જૈનસમાજને એક મુનિરત્નની નહિ પુરાય તેવી ખોટ પડી છે. આ સભા ઉપર પ્રથમથી શુદ્ધિ નિમિત્તે પ્રેમ, ઉપકાર, અને કૃપા હતી જેથી આ સભાને પારાવાર દિલગીરી થાય છે, અને તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી સભાને કદિ પણ નહિ ભૂલાય તેવી ખોટ પડી છે. છેવટે પરમકૃપાળુ સ્વર્ગવાસી મહાત્માને અખંડ, અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેવી આ સભા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે. સભાની જનરલ મીટીંગ શુદ્ધ ૧૦ રાત્રે મળી હતી અને તેઓ માટે દિલગીરી દર્શાવવાનો ઠરાવ કર્યો હતો અને એ પ્રસંગે શુદ્ધ નિમિત્તમાં વાપરવા સાડા અત્રેના શ્રીસંઘ તરફથી ફંડ કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં સભાસદોએ પણ ફંડ ભર્યું છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની જનરલ મીટીંગનો ઠરાવ.

પરમકૃપાળુ શાંતમૂર્તિ પ્રાતઃસ્મરણીય મુનિમહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજશ્રીનો પાટણ મધ્યે આજે સવારના સાત વાગે સ્વર્ગવાસ થયાના સમાચાર મળવાથી સભાના તમામ મેમ્બરો બહુ જ દિલગીર છે, એમના ઉચ્ચ આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવો ઠરાવ કરે છે અને આ મીટીંગનો ઠરાવ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રી પ્રવર્તક શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી સંપત્તિવિજયજી મહારાજને માકલવાનું ઠરાવે છે. તા. ૨૩-૨-૩૪

ફાગણ વદિ ૧ થી મોટા જિનાલયમાં અઠાઇ મહોત્સવ શરૂ થશે.

ચૈત્રી પૂર્ણિમા સુધી

શ્રીપાળ રાજનો રાસ સચિત્ર. (અર્થ સહિત)

કીંમત રૂ. ૩-૦-૦

ઘટાડેલી કીંમત રૂ. ૨-૦-૦

શ્રી નવપદપૂજા સચિત્ર. (અર્થ સહિત)

કુટનોટ, ભાવાર્થ, અર્થ, ચંત્ર, મંડળ, વિધિ સહિત, સુંદર રેશમી બાઈન્ડીંગ.

કીંમત રૂ. ૧-૪-૦

ઘટાડેલી કીંમત રૂ. ૧-૦-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને ભેટ.

આ માસકના સુર ગ્રાહકોને આપવાની ભેટની બુક છપાય છે. લવાજમ પ્રથમ મોકલનારને વી. પી. ખર્ચને બચાવ થાય છે. ભેટની બુકની સવિસ્તર હકીકત આવતે અઠે આપવામાં આવશે.

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

દેવસિરાઇ પ્રતિક્રમણસૂત્ર-શબ્દાર્થ-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

દેવસિરાઇ પ્રતિક્રમણ સૂત્રની બુક આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ બુકમાં ઘણી જ વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે જોવાથી વાચક જાણી શકશે; તેટલું જ નહીં પણ આ બુક પ્રમાણે દેવસિરાઇ પ્રતિક્રમણસૂત્રના અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એન્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ બુક અનેક વિષયો દાખલ કરી તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ બુક ઘણી મોટી થયેલ હોવા છતાં કિંમત માત્ર નામની જ દશ આના તથા ટપાલખર્ચ ત્રણ આના રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને બાળકો વિશેષ લાભ લઈ શકે તે હેતુને લઈને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૧૩૦૧-૧૩૦૨) ૧૩૦૧-૧૩૦૨ ૧૩૦૧-૧૩૦૨ ૧૩૦૧-૧૩૦૨

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ મું. વીર સં. ૨૪૬૦. ફાલ્ગુન. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૮ મો.

જ્યારે જ્યારે જડતા જામે છે—

“જ્યારે જ્યારે ધર્મ-સંપ્રદાયમાં જડતા જામે છે, સિદ્ધાંતમાં રહેલું ચેતન ઉડી જાય છે ત્યારે ત્યારે અંદરથી આધ્યાત્મિક વિપ્લવ જાગે છે, દાર્શનિક પ્રત્યાઘાત ઉઠે છે, વિચારો, માન્યતાઓ અને પરંપરાઓ જાણે કે કસોટીના રંગાડામાં ઉકળે છે. જ્યારે જ્યારે વારસામાં ઉતરી આવતાં સિદ્ધાંત અપૂર્ણ બને છે, યુગ પલટાય છે અને યુગપલટાને લીધે સમૂહ અધીરો બને છે ત્યારે એક બુદ્ધ, એક મહાવીર, એક વ્યાસ કે એક શંકર દેખાવ દે છે. અધ્યાત્મજીવનના સાગર દિલોળે ચડે છે, ઇતિહાસની આ અદ્ભુત પળો હોય છે. માનવજાત એ વખતે નવી મુસાફરી શરૂ કરે છે. આર્યાવર્તના જીવનમાં સિદ્ધાંત અને જીવન, વ્યવહાર અને ધર્મ જુદાં નથી: પરસ્પર એવાં તો વણાયેલાં છે કે જ્યારે જ્યારે જીવન પલટાય છે ત્યારે ત્યારે ધર્મ અને સિદ્ધાંતમાં પણ નવા અર્થ પૂરાય છે.”

શ્રીયુત રાધાકીશન.